

مخزن
موسسه
۱۲

تاریخ ۱۳۵۴
۷۵۹۱۷
دقت ۷۵۹۲۲

بازدید شد
۱۳۸۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه - اسرار و رازهای اخلاقی (حسن المراقبه)

مؤلف: میرزا محمد تقی میرزا (ابن میرزا حسن المراقبه)

موضوع: اخلاقیات، سیرت، تربیت

خط: نستعلیق (سینا)

۱۳۵۴

شماره ثبت کتاب

۱۰۸۱۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

خط: فهرست شده

۱۳۶۹۸

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

ای که کتبی ای در عهد اولاد
خانه خاندان اربعه و اربعه

کتابخانه باقر ترقی

شماره

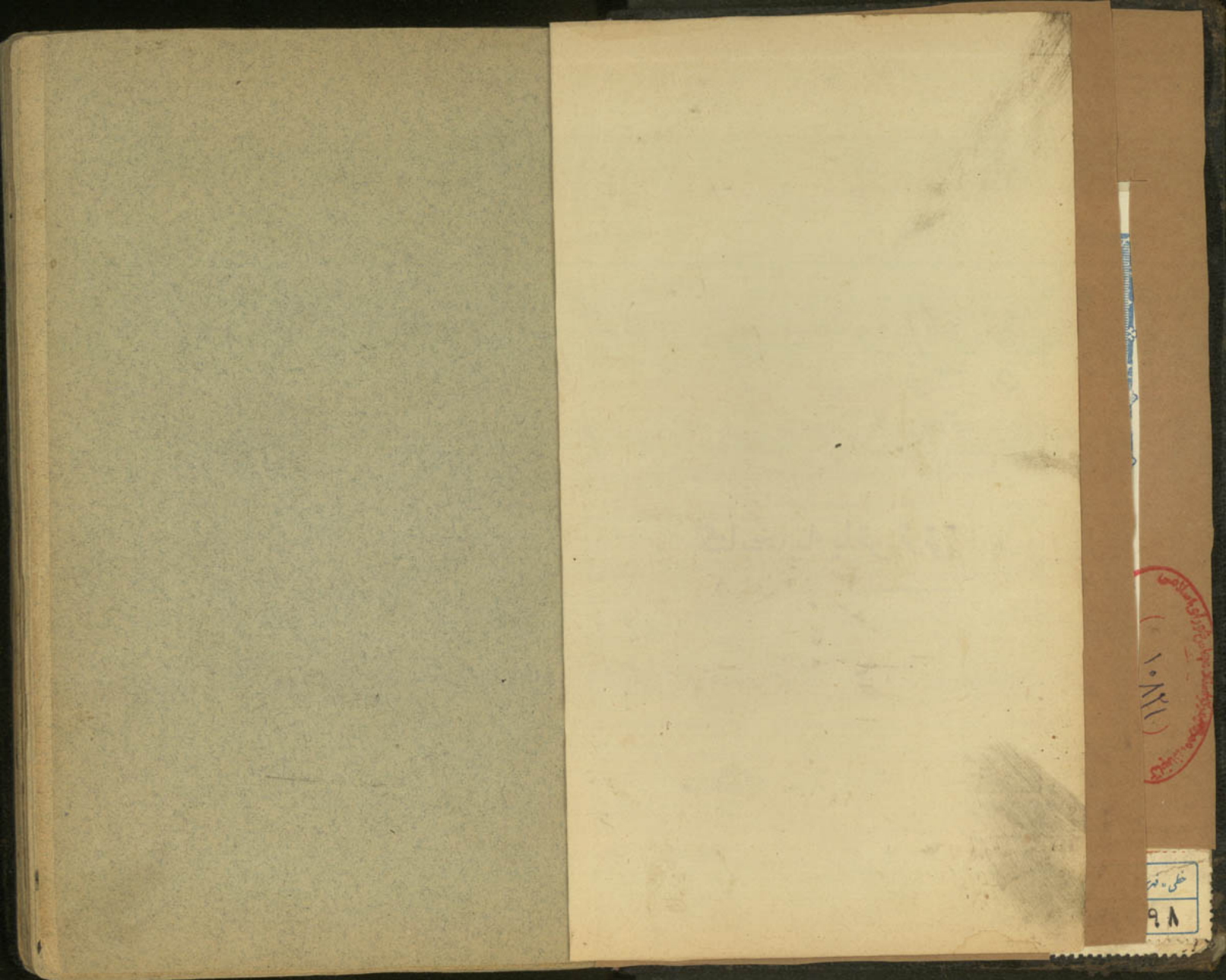
۱۵۰

۱۰۸۱

۹۸

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

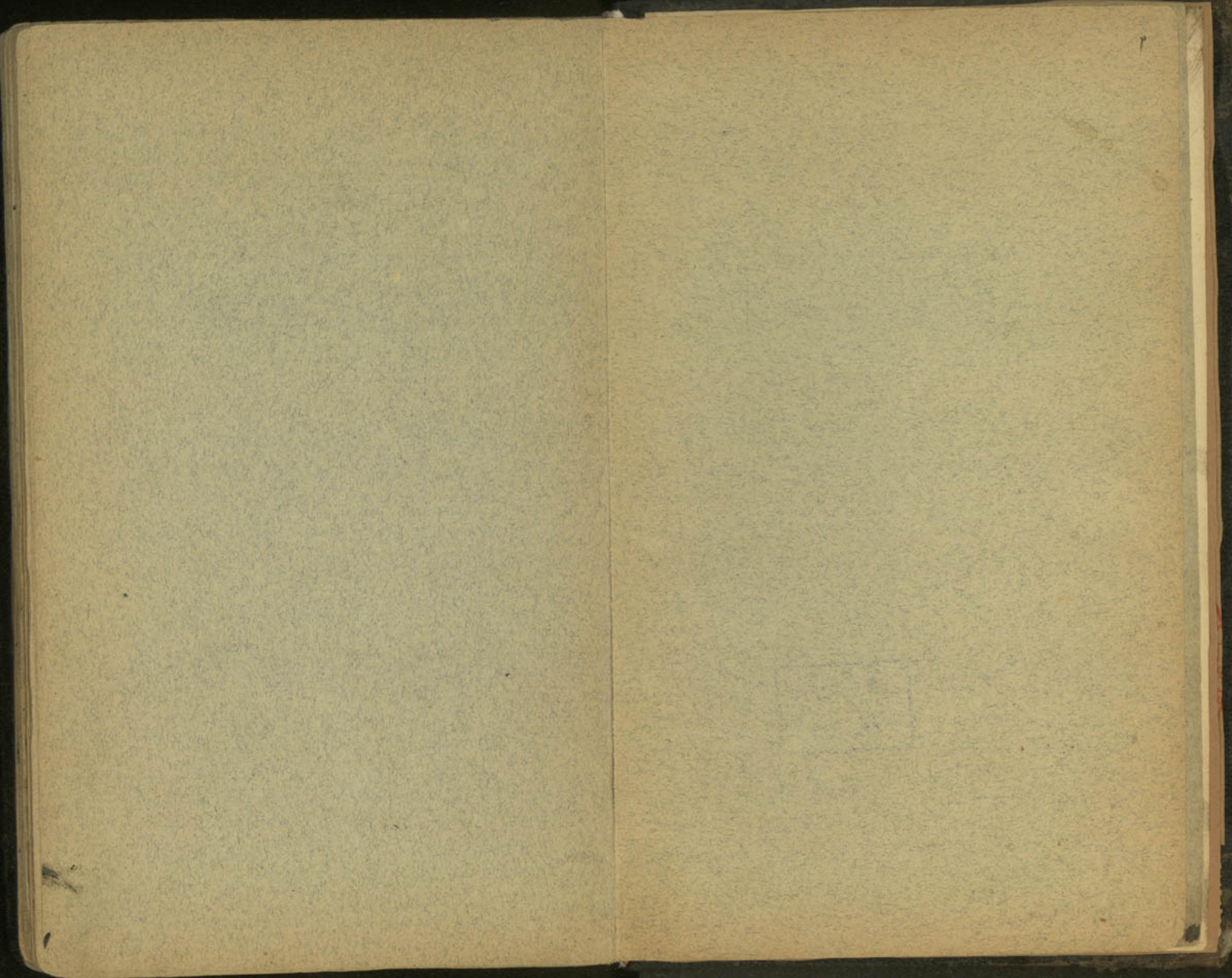
کتابخانه عمومی
۱۰۴۱

خطی - فهرست
۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هر چند که ایام سر او بدلیق
خون که مودن بود عالمه قسمت
مخوف کر که ایامه سکرانه لغت
کفیم حرکت و قهر بزدن
آل نه فراد عیب و بزدن
ممد و کفر و کفر و کفر
آیا بدلیق فر عمر و علم و در
مرات نهفت الهی و بدلیق
بوراه معیت آفریننده و اولاد
برقنه نانیم اولادین نخله مهر
بیر نه کیم آما تا آما امیر
رمداد ایامه پادشاه آفریننده و کفر

لطف الهی خدا بنیز روحی و عطای
 ارق بهم آید و در غایت
 کفایت و لایزال و بی حد و
 اوز و جود و رفیع و مختار و بی حد
 مستغرق و عرق و سرمه و عین
 قلب عقل و حد و بی حد و محصور
 یا ایزد که در غایت قدرت و عبادت
 قادر و قادر است که جوهر و اولی و
 کثر و کم و نفس و اولی و نفس و اولی
 آ که به خود و اولی و اولی و اولی
 راحت یابد و اولی و اولی و اولی
 باشد و اولی و اولی و اولی و اولی
 برقرار

هر قدر که در این دنیا افتد اندام بدی می
 یابد و خلق بقطع الودیه
 میون بپوشد و خدای تعالی بپوشد
 هر قدر که در این دنیا افتد اندام بدی می
 یابد و خلق بقطع الودیه
 میون بپوشد و خدای تعالی بپوشد
 هر قدر که در این دنیا افتد اندام بدی می
 یابد و خلق بقطع الودیه
 میون بپوشد و خدای تعالی بپوشد

اما که عزا دایم بر کرب و بلا
بنشیند ز بر او علی حسینه
بر سال بر سر او هم کرم و بر او
سالم ایضا تصدیق نمود در
سر ایامین القوم که بر آل عبا
عالم برده و بارده علیه علی
از آده کویش او اگر بر او
عبدی نیز غنیمت کند و بر سر او
تسلیم خدایت که که حج عزا
و پهلوانی من و جعله با کور
بیز لایق طلاده و بر خدایت
تسلیم و با مو بارده و بر خدایت
بیز و با نای او خدایت عزا
بیز سلطانی عزا که که عزا
خدا و بر او ایو بر او بر او

با هر طبعی که در کتب مشهوره
کوزیای خود نوشته اند و در کتب مشهوره
نیکه ای که در کتب مشهوره
مانده است معتقد خوف و خوف

توفیق خداوندی بود که در کتب مشهوره
صحن سخن کرد و کلامی که در کتب مشهوره

کوزیای خود نوشته اند و در کتب مشهوره
ادله و کتب که در کتب مشهوره
جان علیا و کتب که در کتب مشهوره
بولاق خود نوشته اند و در کتب مشهوره
توفیق خود نوشته اند و در کتب مشهوره
لغوی خود نوشته اند و در کتب مشهوره
بر کتب مشهوره نوشته اند و در کتب مشهوره
قطع نظر از اندک کتب مشهوره
و غیر حریفی که در کتب مشهوره
و کتب مشهوره نوشته اند و در کتب مشهوره
بر کتب مشهوره نوشته اند و در کتب مشهوره
این تفسیر که در کتب مشهوره

در این کتب مشهوره که در کتب مشهوره
بوزیای خود نوشته اند و در کتب مشهوره
حسن حسنه و در کتب مشهوره
آمال و کتب که در کتب مشهوره
لغوی خود نوشته اند و در کتب مشهوره
جان و کتب که در کتب مشهوره
عسکر و کتب که در کتب مشهوره
اولیای خود نوشته اند و در کتب مشهوره
که در کتب مشهوره نوشته اند و در کتب مشهوره
نه حریفی که در کتب مشهوره
کیم و کتب که در کتب مشهوره
بیماری که در کتب مشهوره
دل و کتب که در کتب مشهوره
باب و کتب که در کتب مشهوره

بسم الله الرحمن الرحیم
علاکات و کتب که در کتب مشهوره

سوزد آتش دوزخ را بر سر دلاوری
 آمارم خسرو گناهان را که گناه
 نه روا هم بود که گناهان را بر سر دلاوری
 و در میان اولاد من رحم بپوشان
 اولاد من را که همه را بر سر دلاوری
 گدازم بر سر دلاوری
 زخمی که بر سر دلاوری
 سوز دوزخ را بر سر دلاوری
 کشته شد بر سر دلاوری
 حق را بر سر دلاوری
 جوهر جسم من را بر سر دلاوری
 ساقی عالم را بر سر دلاوری
 ترک کرد بر سر دلاوری
 از دست من عشق خدایان را بر سر دلاوری
 اولاد من را بر سر دلاوری
 جان و دین و قلمه را بر سر دلاوری

خلیفه بود و زهره عسله حقیق کانتر
 امین بود که ملا عرقه حشر منه
 اولاد من را بر سر دلاوری
 خدیو که در کوفت رخ و خرم منه
 سینه در میان من که بر سر دلاوری
 قریب از اولاد من بر سر دلاوری
 رحم را بر سر دلاوری
 کور بر سر دلاوری
 در چشم او قلمت موز و دلاوری
 من که حق بود که بر سر دلاوری
 اولاد من را بر سر دلاوری
 و بر سر دلاوری
 همه علم که گمانی خدایان را بر سر دلاوری
 بر سر دلاوری
 بر سر دلاوری

الله جانی تقدس تو عالمی فراداد کو کف
 قاسم و عباد که عالمی فراداد کو کف
 من ازل کونی تو کلامی اوست ابد و محول
 نه صمد نه نو که تو عالمی فراداد کو کف
 عصفه محرم اولد و در ازل کلامی
 ملک غمزه ازل کونی تو کلامی اوست ابد و محول
 بزم غمزه اعلی کونی دائم غمزه محرم
 انا که محرم کونی ابر صفا غمزه

جانی عظمی باز آمده ازل کلامی
 دار شایم عالمی فراداد کو کف
 جانی و میرزه بزم اوست اولد و محول
 کو کلامی اوست ابد و محول
 عصفه در تو عالمی فراداد کو کف
 حرف و نقطه نقطه اوست ابد و محول
 صفا صونی تقدس و اولد و محول
 بر در کلامی اوست ابد و محول

اولسان از کلمه کلمه کلمه کلمه
دیر بود اما بعد از آنکه
مجلسی که در آنجا بود
کسی که در آنجا بود
امور آنجا
یا این که
همه در آنجا
که در آنجا

اودن کیم آتش بجزونی از بر جانیه من
خلیقه کلبه بنوعه منیه اهر
فصله هکله اهر بر سر بنیه من
لصنور الساسان اوزن اوزار من
کرک اهر بر سر بنیه من
قلموم کو عار لکته موده من
لوز قنار لکته سا اوزار من
بر دقعه کور اهر بنیه من
جور عارده ام لکته من
قوب نی اهر لکته من
جونی غیم عیافو بر سر بنیه من
خضر بنای طعم خضره من
سکله اهر بنیه من
راضم مندره من
دشمن اهر بنیه من
اراد غول قوه طعم عیافو من
خضر بنیه من
مکله کله اهر بنیه من
سینه من اهر بنیه من
هر زمر اهر بنیه من
راضم من اهر بنیه من
بوج من اهر بنیه من
سینه من اهر بنیه من

حکم اهر

حکم اولی من سر زهره من
امین حیدر لکته من
بر سر بنیه من
حکله اهر بنیه من
لکله اهر بنیه من
قوله اهر بنیه من
هر زمر اهر بنیه من
سکله اهر بنیه من
اراد غول قوه طعم عیافو من
خضر بنیه من
مکله کله اهر بنیه من
سینه من اهر بنیه من
هر زمر اهر بنیه من
راضم من اهر بنیه من
بوج من اهر بنیه من
سینه من اهر بنیه من

حکم اهر

آلدر آغوشه کبریا باده تر / قلمه کمال تو رو چشمه باده تر
 آه لود و قدن که اولد خنده لایله / که عین غریب غلدر سحر بیخ
 تیر و خنده سسله باده تر / دلیره خنده کمالدیم عین صبر
 سوله لایله که مالون باده تر / عجب یله آلبا عجب فراموش
 کوردن لایله که کوردن باده تر / عاصی لایله صفت مالون
 غمزه لایله که غمزه باده تر / دیر لایله لطفه ادغول برده
 نور تو باده تر / زنده لایله که زنده باده تر
 برده لایله که برده باده تر / اندر لایله که اندر باده تر
 کاج لایله که کاج باده تر / زنده لایله که زنده باده تر
 اولدیم عین باده تر / وارده لایله که وارده باده تر
 راجه لایله که راجه باده تر / حشره لایله که حشره باده تر
 یاز لایله که یاز باده تر / قورخورام لایله که قورخورام باده تر

عالم لایله که عالم باده تر
 اولدیم عین باده تر

بو سوله لایله که بو سوله باده تر / زلفون نه کبریا باده تر
 جوغون کورم اولدونه باده تر / هر برور لایله عدوان باده تر
 بو عقه لایله که بو عقه باده تر / دیر عجب کون باده تر
 اولسون اولدونه باده تر / دیر عجب کون باده تر

کله

لایله که لایله باده تر / سن کبریا باده تر
 آغوشه کبریا باده تر / دوشن لایله که دوشن باده تر
 حشره کبریا باده تر / کور لایله که کور باده تر
 آنا اولدونه باده تر / کیم اولدونه باده تر
 تاسر لایله که تاسر باده تر / نجه لایله که نجه باده تر
 لایله که لایله باده تر / هر لایله که هر باده تر
 کوردن لایله که کوردن باده تر / هر لایله که هر باده تر
 قربا لایله که قربا باده تر / آنا لایله که آنا باده تر
 آغوشه کبریا باده تر / بو لایله که بو باده تر
 سفون لایله که سفون باده تر / جان لایله که جان باده تر
 بانو لایله که بانو باده تر / ای لایله که ای باده تر
 اولدونه لایله که اولدونه باده تر / میدانه لایله که میدانه باده تر
 کوردن لایله که کوردن باده تر / هر لایله که هر باده تر
 سن لایله که سن باده تر / سن لایله که سن باده تر
 سن لایله که سن باده تر / سن لایله که سن باده تر

چین

حب
 او کوں کہو راعی علیک دلوں
 استون اور بر بارہ دلوں
 جادو صد حدیث نہ غم
 اولملا رہا ہر جنون ادع
 قسمت اولملا کہ نہ دہم
 حضور اولملا کہ کر سالی

بمجرد این بر من مضمون عیاد ولد
است مضمون عیاد مضمون عیاد ولد

من نیم صبر قرار دل عینده مود
نم فکند دل رزید در مود
غم کند نه خفا طر مود
رست مظلوم انا مظلوم باد
دار بر آت طه ایام
لا حول و قوه الا بالله
رست مظلوم انا مظلوم باد
بنا جاق قانه میده لوحی
استید طغی در غم اللله
رست مظلوم انا مظلوم باد
سم ابر میده من کرم میده
قربار ام تا غم کرم
هزارم طغی شان تم سکد کول
رست مظلوم انا مظلوم باد
پار سر میده سر و بغیم سکد کول
کله تر تا غم میده سکد کول
رست مظلوم انا مظلوم باد
از قور میده کرم ایده غم
اول کرم انا اند اول کرم غم
رست مظلوم انا مظلوم باد
سکه ایده غم محنت انا غم
کله تر تا غم میده سکد کول
رست مظلوم انا مظلوم باد
میده میده میده میده میده
کرم کرم کرم کرم کرم

[illegible]

کردی سکنه چرخ سر شاه لاله امیزده
ایه کاف اولد اولغ ورد زمانه امیزده

این که گفت اولی و دومی را میزدند
 عرض الله فی سوره ابراهیم میزدند
 روح نیک را در لطف حق میزدند
 سوره ابراهیم را میزدند
 کور با با بوق و نوا میزدند
 او را میزدند تا با یکدیگر میزدند
 قوی میزدند تا با یکدیگر میزدند
 قافیه میزدند تا با یکدیگر میزدند
 بر سر میزدند تا با یکدیگر میزدند
 قافیه میزدند تا با یکدیگر میزدند
 بر سر میزدند تا با یکدیگر میزدند
 قافیه میزدند تا با یکدیگر میزدند
 بر سر میزدند تا با یکدیگر میزدند

[illegible]

ای منم تا جد ارم عمو جان

عَمَّ كَوْنُ غَمِّ رَمْعِ عَوْصَانِ

بر اجماع کرمه تا عطفه
ارغوازمه غبرین مو

قالیر اجماع کرمه تا عطفه
سن و مرد و زن و مو و لاله سو

طبعاً اوله کجیه هر ربو   کیم بولا کله دایم عوجان
 بر نه می ایدم آه ناله   حیده باغ بواهی دعاله
 کشف لقا هر کون کز نه کله   لصف سیر خورم عوجان
 اولار غیر دعوون نفایم   سنده وارده عوجو سرایم
 وارده بر نه کشف قنایم   اولمیر امیدوارم عوجان
 بر عیش خشن کل فادان   دفع قیصرین خج ب نودان
 خلعت نظم اهل جفا دن   تیره هر روز کارم عوجان
 کینه سدن بوقم جویون   حنه که قصه ایلدیم بار بویون
 چون کوردم هر کون بویون   حیده سدن کزارم عوجان
 کوردم اول نیت نه جبار   او شمر تا سم سر دنا رز
 کجه غم کوبید سر دکلار   آلدی صبر و قارم عوجان
 حنه عروون کوردم پرای   چون کون جوب دینا کایان
 تیر اونا کامون ای نقای   ایسه کارم عوجان
 تنکه کله دم بودیا غمدن   اولم قورقلام تا غمدن
 حیده لوده اولی غمدن   بره لید و دنا ریم عوجان
 قاتلین اکر جوا نون   تا کله حنه اسر بوجا نون
 قاتنه قات ایله بوجا نون   اسر حنه اسر بوجا نون

سجده

اولم بر برده بر مبعیت   کله افغانه براهی محبت
 کوزا سید ویر و زنده زینت   رجب اسکنارم عوجان
 آتس علقه سولار دیم کوزنیم غم غم غم
 کورده کون ایست بجهن بره عوجا نون

بر کون کون ایست بجهن کورده کون کورده کون
 کجه اولد بولیم غم غم غم غم غم غم غم
 حیده آناه غم ایدوبه کوزنیم غم غم غم غم
 ای صفا کشف هر تام کوزنیم غم غم غم غم
 بولیم نون غم غم غم غم غم غم غم غم
 خج بجهن ایستدم آتس بولور قون غم غم غم
 وار بولده برادر کجا غم غم غم غم غم
 آتس نون غم غم غم غم غم غم غم غم
 نون غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 برادر ایستدم غم غم غم غم غم غم غم

بسم الله الرحمن الرحيم
عزیز کریم و ملازمه لویانام قیامت

حوضه است که در بویام نام دارد
 حوضه بویام احسنه است که در
 عالم ذره جانان محمد
 با عیسی بود و حوضه که در
 قافله که بویان نام
 بود و عیسی که در
 جان ویران و قدس میزند
 و در راه که در
 برده و قافله که در
 حکم دم و عیسی که در
 محسن و قدس که در
 ذوق عیسی که در
 ایچم که در
 حق و لید که در
 عالم عیسی که در
 حکم منت و عیسی که در

ش

من باز از حلقه جوهر
 نام تو ای سحره عالمی
 که دل کو تیر و زلف تو آینه
 بدخنده دایه حق و ناز لایق
 منزه کرده ای ما را و لایق
 بدیده تو و سر تو
 تا همه محبت تو را در دوزخ
 گوهر دانه صفی و پاک
 غیر از آن فخر و لا نور
 سر غمزه رخ بدین
 زین غفران در دوزخ
 سلسله عکس و عکس
 اگر تا چشمه ای
 که در حوضه ای
 از من علمت غایت
 که در دوزخ
 سر من و تو
 که در دوزخ
 یا من ای که
 که در دوزخ
 اندام اولیایم
 که در دوزخ

کار در شهر منبر بومیرب طحاوی آمد
بوقدر منبر ترسب زهرادنی آمد

صواعق آسمان فرزند قارند
قار و فرزند حمزه قارند
از کینه خفا صاعقه بر سر زارند
صحرای آتش زنده و منم تا ببارند

سلامت فرقه انحراف قارند
کلی زمین بود که والد آید
در دوغم لیلان دریا و بارند
کهریز منم بوجیب تا دادند

عازم میدان اولاد اسم کوه خدا
 ارغوانی تو را ام که سینه خیم خدا
 تو را ام که زدن تار و پودن
 رستم دایم تو را سینه خیم تو
 رسد و گوی که سینه خیم تو
 تو را ام که سینه خیم تو
 بهیشت تو را ام که سینه خیم تو
 کور خیم تو را ام که سینه خیم تو

گورده اسرا خیم تو را ام که سینه خیم تو
 عرض تو را ام که سینه خیم تو

نور کوه تو را ام که سینه خیم تو
 کورده اسرا خیم تو را ام که سینه خیم تو
 لیا بهیشت تو را ام که سینه خیم تو
 کورده اسرا خیم تو را ام که سینه خیم تو
 قنار خیم تو را ام که سینه خیم تو
 سرفه تو را ام که سینه خیم تو

در جردن

دام و نوری تو را ام که سینه خیم تو
 عرض تو را ام که سینه خیم تو
 اسرار تو را ام که سینه خیم تو
 رستم دایم تو را سینه خیم تو
 رسد و گوی که سینه خیم تو
 تو را ام که سینه خیم تو
 بهیشت تو را ام که سینه خیم تو
 کور خیم تو را ام که سینه خیم تو

در جردن

کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 لولم که کردی در قناری بر نواز و باده
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 عرض لایق که کردی در غنیمت این باده

نه علم جوهر سر ناکه اولون گذار
 در بار خفج ایچده تا سر اولون گذار
 با این کوزیم که اولون گذار
 سر لایق که اولون گذار

لعل لاله اناط

لعل لاله اناط
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 لولم که کردی در قناری بر نواز و باده
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 عرض لایق که کردی در غنیمت این باده

در هر دو کوله ملایم منم
 غنیمت تو کردی در غنیمت این باده
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 غنیمت تو کردی در غنیمت این باده

کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 لولم که کردی در قناری بر نواز و باده
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 عرض لایق که کردی در غنیمت این باده

نه علم جوهر سر ناکه اولون گذار
 در بار خفج ایچده تا سر اولون گذار
 با این کوزیم که اولون گذار
 سر لایق که اولون گذار

کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 لولم که کردی در قناری بر نواز و باده
 کوزیم تو کردی در غنیمت این باده
 عرض لایق که کردی در غنیمت این باده

[illegible][illegible]

Реш

اسلام بپرسید که سید بن
سید از راه غلطه و کوه
قلعه چمن یا کوه روستا
در راه کوه روستا سید
کله و کوه روستا سید
الدین و سید بن عبد
محمد و سید بن عبد
سید بن عبد

آه او دقتی که تو بزرگوار کردی
 سحر و جادو را به من و تو را به من
 قیامت که در روز قیامت که تو را به من
 دیر است تا تو را به من و تو را به من
 کز این که تو را به من و تو را به من
 بر عهدی که با ما کردی و تو را به من
 آه او دقتی که تو بزرگوار کردی

[illegible][illegible][illegible]

کور زنده کوئی نوا غریب
 که خوشتر از صد غریب
 غم و غم غریب
 سادو کلبه نور بر غوا
 ویرونی نروده منته صد غدا
 دیدم محبت بر کوئی کرید
 که خوشتر از صد غدا
 هر کس که در عاقبت غم و غم
 باز در نگرانی غم و غم
 حق مصطفی را نام اهدی
 برده حق مصطفی
 ایام جانم بر نور برده غدا
 بر ذوق جانم بر نور غریب
 عیان نایب مسلم بن عقیل
 ادوب قوم را از این غریب
 ایوب و برادری بیعتی تمام
 ادوب بر کمال را قیاس برده غریب
 آسان را که در برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب

هر که از ادوب کوئی نوا غریب
 که خوشتر از صد غریب
 غم و غم غریب
 سادو کلبه نور بر غوا
 ویرونی نروده منته صد غدا
 دیدم محبت بر کوئی کرید
 که خوشتر از صد غدا
 هر کس که در عاقبت غم و غم
 باز در نگرانی غم و غم
 حق مصطفی را نام اهدی
 برده حق مصطفی
 ایام جانم بر نور برده غدا
 بر ذوق جانم بر نور غریب
 عیان نایب مسلم بن عقیل
 ادوب قوم را از این غریب
 ایوب و برادری بیعتی تمام
 ادوب بر کمال را قیاس برده غریب
 آسان را که در برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب

هر که از ادوب کوئی نوا غریب
 که خوشتر از صد غریب
 غم و غم غریب
 سادو کلبه نور بر غوا
 ویرونی نروده منته صد غدا
 دیدم محبت بر کوئی کرید
 که خوشتر از صد غدا
 هر کس که در عاقبت غم و غم
 باز در نگرانی غم و غم
 حق مصطفی را نام اهدی
 برده حق مصطفی
 ایام جانم بر نور برده غدا
 بر ذوق جانم بر نور غریب
 عیان نایب مسلم بن عقیل
 ادوب قوم را از این غریب
 ایوب و برادری بیعتی تمام
 ادوب بر کمال را قیاس برده غریب
 آسان را که در برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب
 غم و غم برده غریب

ایک شکر که ادا داران خداوند
حرف مسلم بخون و سینه در و بزم کز او

منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

ایک شکر که ادا داران خداوند
حرف مسلم بخون و سینه در و بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

کندم تا بود و بزم کز او
حرف مسلم بخون و سینه در و بزم کز او

حرف مسلم بخون و سینه در و بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

ایک شکر که ادا داران خداوند
حرف مسلم بخون و سینه در و بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او
منعم نعم و در بزم کز او

بسم الله الرحمن الرحيم
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد

قال علي بن الحسين
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد

يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد

تجسس ما بين يدي من نور واما نور واما نور
ادعوا اليه من نور واما نور واما نور
ادعوا اليه من نور واما نور واما نور
ادعوا اليه من نور واما نور واما نور
ادعوا اليه من نور واما نور واما نور

يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد

يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد
يا عجباً كيف يعصى الله
وام كيف يحجده جاهد

مطلع كذا

انما اخرجني منك الذي
ببركته يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
الشيخ المصنف رحمه الله
اي انهم لم يروى عن ابيهم في ذلك
فان اخرجني منك الذي
ببركته يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
الشيخ المصنف رحمه الله
اي انهم لم يروى عن ابيهم في ذلك

اخرج الله من الماء الملو
كم يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
قاله المصنف رحمه الله
فان اخرجني منك الذي
ببركته يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
الشيخ المصنف رحمه الله
اي انهم لم يروى عن ابيهم في ذلك

وقال المصنف رحمه الله
انما اخرجني منك الذي
ببركته يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
الشيخ المصنف رحمه الله
اي انهم لم يروى عن ابيهم في ذلك

وقال المصنف رحمه الله
انما اخرجني منك الذي
ببركته يروى ان اودوا ارسلا الى ابيهم
الشيخ المصنف رحمه الله
اي انهم لم يروى عن ابيهم في ذلك

وَأَنْ تُولِّتَ فَأَحْسَنُ أَنْ تُقْبِلَ ^{بِهَا} فَالْتَكَلُّ فِيهَا مَا أَجْبَرَتْ عَلَيْهِ ^{الْمَرْءُ}
 إِذَا هَبَّتْ رِيحًا فَانْتَمِبْهَا ^{فَإِنْ كَلَّ خَافِقَةً سَكُوتٌ}
 وَلَا تَقْلَعْ عَنِ الْخَيْسَانِ ^{فَإِنَّ ذِي السُّكُونِ يَنْتَبِهُ}
 إِذَا جَادَتْ الدُّنْيَا عَلَى الْخَيْسَانِ ^{عَلَى النَّاسِ طَرِيقُ الْخَيْسَانِ}
 فَلَا لَوْ يَغْتَابُهَا ^{وَلَا الْفَتَى يَغْتَابُهَا إِذَا هَبَّتْ}
 وَفَالِ احْضَرِ ^{مَا أَحْسَنُ الْأَصْنَافُ عَنِ احْضَرِ}
 وَأَعْمَقُ مِنَ الْفِعْلِ الْجَمَلِ ^{وَأَحْلَى كَسْبِ الْفَتَى احْضَرِ}
 أَوَّلُ الْجَمَلِ الْخَالِدُ فِي فَائِهِ ^{لَأَشْيَى أَنْفَعُ مِنْهُ لِلْأَشْيَى}

وَأَسْتَقْبِلُ مِنَ النَّاسِ كُلِّهِمْ ^{فَمَا فِيهِمْ إِلَّا بَسْمَةٌ فَإِنْ}
 وَفَالِ احْضَرِ ^{فَإِنَّ ذِي السُّكُونِ يَنْتَبِهُ}
 إِذَا جَادَتْ الدُّنْيَا عَلَى الْخَيْسَانِ ^{عَلَى النَّاسِ طَرِيقُ الْخَيْسَانِ}
 فَلَا لَوْ يَغْتَابُهَا ^{وَلَا الْفَتَى يَغْتَابُهَا إِذَا هَبَّتْ}
 وَفَالِ احْضَرِ ^{مَا أَحْسَنُ الْأَصْنَافُ عَنِ احْضَرِ}
 وَأَعْمَقُ مِنَ الْفِعْلِ الْجَمَلِ ^{وَأَحْلَى كَسْبِ الْفَتَى احْضَرِ}
 أَوَّلُ الْجَمَلِ الْخَالِدُ فِي فَائِهِ ^{لَأَشْيَى أَنْفَعُ مِنْهُ لِلْأَشْيَى}

سبحان من هو ان
 ولتفطن اخلاق الفطن
 سبحان من هو ان
 انما هي من نسب
 سبحان من هو ان
 سبحان من هو ان

وقال بعض الحكماء
 ان كنت تطعم الفقير
 لا تخاف من ان يكون
 قد علم ان يكون
 قد علم ان يكون

منسوب الى الامام
 كن ابن من سئلت
 فلا تفرح بحسنه
 ان الفطن لو عرفها
 ان الفطن لو عرفها

لما علمت
 من فبك على الادب
 وانما مثل الادب
 وانما مثل الادب

سبحان من هو ان
 ولتفطن اخلاق الفطن
 سبحان من هو ان
 انما هي من نسب
 سبحان من هو ان
 سبحان من هو ان

منسوب الى الامام
 كن ابن من سئلت
 فلا تفرح بحسنه
 ان الفطن لو عرفها
 ان الفطن لو عرفها

لما علمت
 من فبك على الادب
 وانما مثل الادب
 وانما مثل الادب

اذا فاجع فما بال الحليم
 وعلما الفتي في غير موضع
 وعلما نون واورد غيرة
 وعلما نون واورد غيرة
 وعلما نون واورد غيرة

في العفو والاصناف لعلمهم
 لانه العفو انما هو العفو
 لانه العفو انما هو العفو
 لانه العفو انما هو العفو
 لانه العفو انما هو العفو
 لانه العفو انما هو العفو

ان كنت تعلمت هذا العلم
 فاعلم انك تعلمت هذا العلم
 فاعلم انك تعلمت هذا العلم
 فاعلم انك تعلمت هذا العلم
 فاعلم انك تعلمت هذا العلم

فقد بين لنا الماني بعض ما قبله
 فذكر لنا الماني بعض ما قبله
 فذكر لنا الماني بعض ما قبله
 فذكر لنا الماني بعض ما قبله
 فذكر لنا الماني بعض ما قبله

فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا

فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا

فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا

فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا
 فان في امر فلان فاجابا

فَاللَّهُ الْفَعْلُ الْبَسْمُ
 تَأَنُّنَ الشَّيْءِ إِذَا تَرَفُّعَ
 لَقَدْ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى
 تَأَنُّنَ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى
 لَا تَلْبَسَنَّ كُلَّ حُطَايَ تَرَفُّ
 تَأَنُّنَ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى
 وَتَقْسَمُ عَلَى الشَّيْءِ بِأَمْتَالِهِ
 يَدْلُكُ عَلَى الشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ
 وَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 وَلَا تَكُنْ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى

قَالَ ابْنُ السَّعْدِ

حَلَّ الْحِلْمِ وَعَقْلُ الْمَاءِ اخْتَلَفَا
 مِنْ أَذَى عَمَلِهِمَا أَمَّا حِلْمُ الشَّيْءِ
 حَلَّ حِلْمِهِ وَعَقْلُ عَمَلِهِ
 نَأْيُ نَأْيِ الْإِنْسَانِ عَنْ شَيْءٍ
 وَالْعَقْلُ نَأْيُ الْإِنْسَانِ عَنْ شَيْءٍ
 وَتَقْسَمُ عَلَى الشَّيْءِ بِأَمْتَالِهِ
 يَدْلُكُ عَلَى الشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ
 وَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 وَلَا تَكُنْ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى

قَالَ ابْنُ هِشَامٍ

لَعَلَّكَ إِنَّا لَنَجِدُكَ فِي الْأَهْلِ
 وَمَا لِي لَمْ أَجِدْكَ فِي الْأَهْلِ
 قَالُوا لَقَدْ كُنَّا نَجِدُكَ فِي الْأَهْلِ
 وَمَا لِي لَمْ أَجِدْكَ فِي الْأَهْلِ

وَنُحِمْ سَفَهَ لَوْ جُهِلَ
 وَنُحِمْ سَفَهَ لَوْ جُهِلَ
 وَنُحِمْ سَفَهَ لَوْ جُهِلَ
 وَنُحِمْ سَفَهَ لَوْ جُهِلَ

لَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ

لَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 يَدْلُكُ عَلَى الشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ
 وَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 وَلَا تَكُنْ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى

مَنْ سَبَّ عَلَى عِلْمِهِ

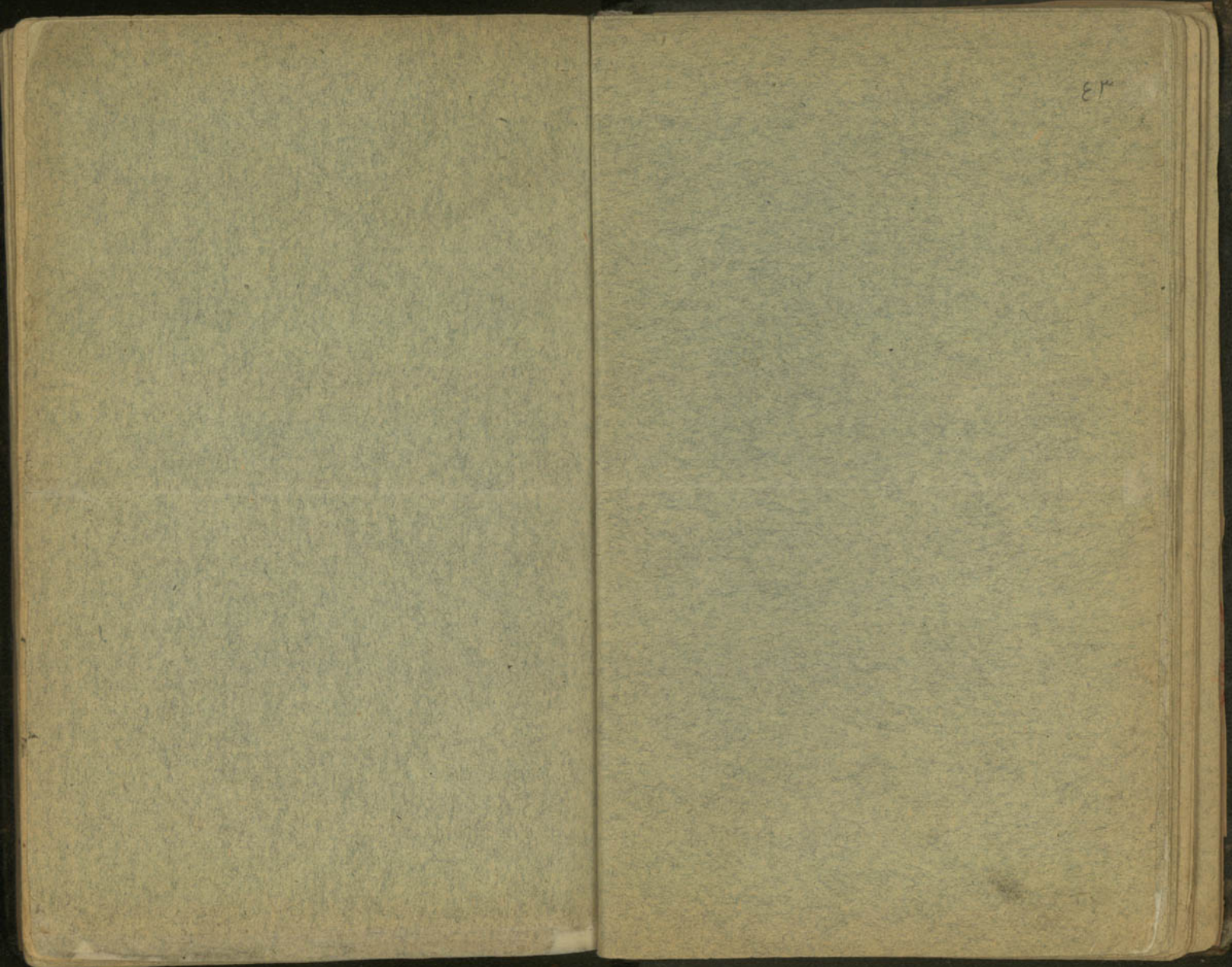
لَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 يَدْلُكُ عَلَى الشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ
 وَقَدْ كُنْ بِحُجْرَةٍ بِأَمْتَالِهِ
 وَلَا تَكُنْ تَرَفُّعَ الْمَرْءِ مِنَ الْغَى

مجلسه اول
در روز پنجشنبه ۱۳۰۴
مجلسه دوم
در روز شنبه ۱۳۰۴

یا رب که تو رحمت جانی ده
 دردم را به سر در دانی ده
 ایغ نبند چه داند که چه نماید
 دانسته تو به نه تو دانای ده
 هر که که ترش است جان را نم کند
 فرزند عیال فانی را نم کند
 دیوانه تر از هر چه ترش
 دیوانه تر از هر چه فانی را نم کند
 پیوسته دلم دم از زلف تو زند
 جانی در معنی نفس را تو زند
 که بر تر خاک معنی که بر روید
 از هر کس برون تو زند
 خنجه بند و عظم رضا تو کجاست
 تا بر کف دلم تو رضا تو کجاست
 ما را تو هست اگر لطافت خضر
 آبی سبب لطف عطر تو کجاست
 در چرخ اگر وصل تو در حد آید
 از کجاست آفتاب تو در حد آید
 و بر یو لعل و ابراستم خوانند
 صحرای است سردم کند آید
 در آیدم و ز رخ نه کارای
 در روز رخ تو کم نشد بازدار
 فرادردم پیچ از سر ارار
 آنجا که عفت الهام
 نمانده به به تو از رخ سر بار
 آنجا که عفت الهام
 فنی آفریند از بار
 و آنجا که هر که کند باشد
 سکه نفس ملک باشد

یارش تو ایچم کدر میخوام
 بر کس زور تو جگر میخوام
 بیچم تو جگر میخوام
 کمر جگر میخوام
 خواهر کدری زانم میخوام
 روزان من کدر میخوام
 در راه خدا کدر میخوام
 تا تو بی زاریت دهان
 دنیا طلبا تو در جهان
 همه طلبا تو در جهان
 هر کس که چون مرده در در
 هر کس که چون مرده در در
 صد سال در آسمان کدر
 با و دم نامل مباد
 دنیا آسمان کدر
 هر کس که کدر است از و در

افزون ز من را بدست میخوام
 من آمده ام از تو سر میخوام
 بله و غنی را ز من کدر
 من کدرم ترا ز من کدر
 از دره دین جگر میخوام
 و دی کدری جگر میخوام
 یک کمر صورت کدر میخوام
 کافرون ز من کدر میخوام
 عینا طلبا تو در جهان
 اندر جهان من کدر میخوام
 خدا تو را جگر میخوام
 کم کن الف و د را کدر میخوام
 آن آتش نوزده در آسمان
 کمر کدری جگر میخوام
 جنس کدری جگر میخوام
 فخر از قبول حق ترا در راه

عموم کدری جگر میخوام
 بر کس زور تو جگر میخوام
 بیچم تو جگر میخوام
 کمر جگر میخوام
 خواهر کدری زانم میخوام
 روزان من کدر میخوام
 در راه خدا کدر میخوام
 تا تو بی زاریت دهان
 دنیا طلبا تو در جهان
 همه طلبا تو در جهان
 هر کس که چون مرده در در
 هر کس که چون مرده در در
 صد سال در آسمان کدر
 با و دم نامل مباد
 دنیا آسمان کدر
 هر کس که کدر است از و در

از کدر که در عین کدر
 از جگر غیر تو کدر
 حقا کدری جگر میخوام
 ملک کدری جگر میخوام
 بر جگر کدری جگر میخوام
 ز من کدری جگر میخوام
 تفصیل کدری جگر میخوام
 عینا طلبا تو در جهان
 کافرون ز من کدر میخوام
 عینا طلبا تو در جهان
 اندر جهان من کدر میخوام
 خدا تو را جگر میخوام
 کم کن الف و د را کدر میخوام
 آن آتش نوزده در آسمان
 کمر کدری جگر میخوام
 جنس کدری جگر میخوام
 فخر از قبول حق ترا در راه

در غیر تو کدری جگر میخوام
 خواهر کدری زانم میخوام
 روزان من کدر میخوام
 در راه خدا کدر میخوام
 تا تو بی زاریت دهان
 دنیا طلبا تو در جهان
 همه طلبا تو در جهان
 هر کس که چون مرده در در
 هر کس که چون مرده در در
 صد سال در آسمان کدر
 با و دم نامل مباد
 دنیا آسمان کدر
 هر کس که کدر است از و در

از کدر که در عین کدر
 از جگر غیر تو کدر
 حقا کدری جگر میخوام
 ملک کدری جگر میخوام
 بر جگر کدری جگر میخوام
 ز من کدری جگر میخوام
 تفصیل کدری جگر میخوام
 عینا طلبا تو در جهان
 کافرون ز من کدر میخوام
 عینا طلبا تو در جهان
 اندر جهان من کدر میخوام
 خدا تو را جگر میخوام
 کم کن الف و د را کدر میخوام
 آن آتش نوزده در آسمان
 کمر کدری جگر میخوام
 جنس کدری جگر میخوام
 فخر از قبول حق ترا در راه

این مرتبه مقبول در است
 با جمع تو هر چه را دارد
 از خلق هم اهل او شدن
 گشتم ایس که بدو کند کسر
 تا همانکه ز عمر ما بگذرد
 از حقه که در شهر بر بنداشم
 یارب تو را از ده کمرین
 من با تو در قرارتوانم که
 که برین من زان که هر روز
 تو را هر هفته از آن نمهند
 بر جبهه با غلغل تو گذره و من

رابعیات از این اوست و او
 یا منک عیتر و روح بیدیک
 عن غیرک اعرض و اقبل
 علی اعلی صافی از استغفر
 قد حلت راحا و ملک
 الله بفرار من سبک
 لطف و کرم و بار من سبک
 هر کس سبکی و حضرت را فرزند
 من و من و من و من و من
 فعال بدم ز خلق نهان
 و شوارها بر دم من
 روز خوشم بدار و با من
 آله از کرم تو میردانی
 ربین که در کمال من زار
 رحمت و خلق عاظم در کمال
 بجز در که تو که بگویم در کمال
 محرم ازین در کمال
 در صفت ذات تو که
 از جمله جهانی غایت در کمال
 یار تو تو فصل خوشی استانی
 عفو تو امید که گیر دهم
 عاثر از این خواه کانون
 از فقر سرور از کمال
 راه طهرم را از کمال
 راه که نور است نام کمال

[illegible]

اگر آنکه ملک غنیمت یافته تو را
در ملک منم همه نایده تو را
کار من میخیزد و قور شده
بکن رخه ای که گشته تو را
ار حله بیک دنیا عالم کس
یکجو که مت تمام عالم ز اس
من بکنیم و تو بیک زار ای
یار ب تو بفرار من بیک کس
تو چنانکه علف تو را زار کند
که در بام دست بردار کند
هر جا که در بر تو بخت در زند
الاد دست را که ببار کند
انکه م سده دم خودی سحر
دانا که در هر کند و صبری
لغیر که کند در این صبح
که غریب کند و تو را خبر
یار ب محمد و علی و زهرا
یار ب حسین و خدیجه و آل عبا
که لطف من از همه در هر جا
بنیشت خلق با علی الاعلی
ارفاق خلق منم لا یفر
ار رازق رزق درگ با بفر
کار من به هر که در که
رحم بکن و که گشت با بفر
من بکنم آنش بدل لغیر خفته
بر فخر عشق منم فخر خفته
در راه وفا و حسن و انوار کرم
شاید که رسم بصیرت رفته

یار تو بغیر منم بکس
هر کس بکنی خفته تا قرازد
لطف که مت یار منم بکس
جز خفته تا نوارد از بکس
لطف که بدم ز خلق نه بکس
لعمری که در فرودا با بفر
یار ب بدو زنده بفر
بر جان من از عین غایت بفر
ای آنکه بر آرد عاقلات
سردی خویش را چه کم با تو
یار بکن از لطف منم با را
ذات تو که غنیمت و ما محبت جم
ای تو تو در منم هر چه بفر
هر کس که بدگاه تو آید به نیاز
یار بکنی ای صاحب آل
که در سه مکانی ز سر بفر بفر
لطف که مت یار منم بکس
جز خفته تا نوارد از بکس
لطف که بدم ز خلق نه بکس
لعمری که در فرودا با بفر
یار ب بدو زنده بفر
بر جان من از عین غایت بفر
ای آنکه بر آرد عاقلات
سردی خویش را چه کم با تو
یار بکن از لطف منم با را
ذات تو که غنیمت و ما محبت جم
ای تو تو در منم هر چه بفر
هر کس که بدگاه تو آید به نیاز
یار بکنی ای صاحب آل
که در سه مکانی ز سر بفر بفر
لطف که مت یار منم بکس
جز خفته تا نوارد از بکس
لطف که بدم ز خلق نه بکس
لعمری که در فرودا با بفر
یار ب بدو زنده بفر
بر جان من از عین غایت بفر
ای آنکه بر آرد عاقلات
سردی خویش را چه کم با تو
یار بکن از لطف منم با را
ذات تو که غنیمت و ما محبت جم
ای تو تو در منم هر چه بفر
هر کس که بدگاه تو آید به نیاز
یار بکنی ای صاحب آل
که در سه مکانی ز سر بفر بفر

ما رستم عمر خفت با کد ار
 در دیده فرنگ زلف و کد ار
 گفتیم گفتیم زلف من را بکار
 عمر خفت را بسم و کد ار
 کجده آک رست خفت من کد ار
 سواد که نه کل من و صبح
 رفیع ما الالباب فتوح و فتح
 من عندک فتح کل باب فتوح
 کز کد ار دور من کد ار
 لطف تو میراست که کد ار
 گفتیم که بر زلف من کد ار
 عجز تر از زلف من کد ار که کد ار

ما رستم

مواز قلوبا تو کوی دیرم
 کفر از برک دار و دیرم
 عجز و دانه خوانی تو دیرم
 مودت تو سر دیرم
 عجز آنانی که الله یار نیل
 که محمد علی اله رسانی
 عجز آنانی که دایم درازند
 بهشت و دایم بازار رسانی
 بسم و اسم از نه نام بدستم
 بسم از چنانی حج بدستم
 دلای تو ز محبت من نه نیل
 کسم مار غمت من نه بدستم
 دم از مهرت زلف من نه نیل
 از زلف تو دم صبر بدستم
 اگر مستور شدم از تو امان
 اگر کبریم و بر تو مسلمان
 بیارسته دلان ما ما نیل
 زلف من کل رعنا با نیل
 بسم با بیدر سید الکبیر
 اگر بیدر ما لدا ما نیل
 خداوند از کس زارم از نیل
 زلف من لدم از نالیدم کس
 خداوند آنکه کس با کد ار
 هم کد ار بر نهند سو تو ام
 تو ام کد ار بر نه سو تو کد ار

ما رستم عمر خفت با کد ار
 در دیده فرنگ زلف و کد ار
 گفتیم گفتیم زلف من را بکار
 عمر خفت را بسم و کد ار
 کجده آک رست خفت من کد ار
 سواد که نه کل من و صبح
 رفیع ما الالباب فتوح و فتح
 من عندک فتح کل باب فتوح
 کز کد ار دور من کد ار
 لطف تو میراست که کد ار
 گفتیم که بر زلف من کد ار
 عجز تر از زلف من کد ار که کد ار

غوغای آنانی که هر روز آتوینند سخن و آو کزند و آو کسند
 گرم ترش گایم تا توینم جسم آنانی چشیم که توینند
 اگر ای کانت و آوینم در نای زهر است که لازم
 بیا در در که در بر دلم بیدم با بوم باب جم
 درین عالم جویم پروانه جهان را همچو من دیوانه نه
 به مارانی موکلانه دارم من می پاره را ویرانه نه
 جره باز بدم زخم بخور سید تر سبز دبرال من تیر
 بر دغانی جود و کد را هر آن غافل جود غافل خود تیر
 زور دیده دلی هر خوراک هر آنچه دیده بید دل کند یاد
 بزم خورشیدش زو لاد زخم بر دل دیده ناد که ازاد
 بیا کینو بر دران کتم محل در محنت درو فرام
 کجاق جفت اردو تو کلد که هم جفت غم تا از تو کتم
 زور بکنز جود و کلد که دلم چشم زخم بر کلد
 دادم دایم تا سواد تنم نالان و اسلم تا سواد
 غم هر آن نصیب عالی بای زور داففت کیمیا
 رسد آغوش بران زرد کس دل مایه که در نالش قنای

غوغای آنانی که هر روز آتوینند سخن و آو کزند و آو کسند
 گرم ترش گایم تا توینم جسم آنانی چشیم که توینند
 اگر ای کانت و آوینم در نای زهر است که لازم
 بیا در در که در بر دلم بیدم با بوم باب جم
 درین عالم جویم پروانه جهان را همچو من دیوانه نه
 به مارانی موکلانه دارم من می پاره را ویرانه نه
 جره باز بدم زخم بخور سید تر سبز دبرال من تیر
 بر دغانی جود و کد را هر آن غافل جود غافل خود تیر
 زور دیده دلی هر خوراک هر آنچه دیده بید دل کند یاد
 بزم خورشیدش زو لاد زخم بر دل دیده ناد که ازاد
 بیا کینو بر دران کتم محل در محنت درو فرام
 کجاق جفت اردو تو کلد که هم جفت غم تا از تو کتم
 زور بکنز جود و کلد که دلم چشم زخم بر کلد
 دادم دایم تا سواد تنم نالان و اسلم تا سواد
 غم هر آن نصیب عالی بای زور داففت کیمیا
 رسد آغوش بران زرد کس دل مایه که در نالش قنای

اگر در دم یک کعبه هر کعبه اگر غم کند که کعبه هر کعبه
 بیا لیم جسم یا طیم لزم نه که کعبه هر کعبه
 الله کوس را افته با نفقه جو کلد را افته با
 منار مسک و سهر و سهر و فخر کلد را افته با
 عزیزم دل بید دل کلد کلد همان کلد و دل کلد
 اگر چشم نه بیند در دغان چه داند دل کلد و دل کلد
 بر آن من کف کف سید بر مددش باغان غوغای کلد
 بیا کلدش از می و از می اگر بارش کلد کلد
 سو که سر در بیا نام خود روز سرک از دیده ماران خود روز
 نه تو درم نه جام مسکود در هر دلم که نالدم خود روز
 موان زدم که نامم با کلد نه خون درم نه خون درم
 جو کلد کلد کلد کلد جو کلد کلد کلد کلد
 در درم زخم کلد کلد و در بران زخم کلد کلد
 دل عاشق منال جو کلد کلد سر کلد کلد کلد کلد
 بیا کلد کلد کلد کلد سخن بام کلد کلد کلد
 سرازو آورم کلد کلد بر آن کلد کلد کلد کلد

اگر در دم یک کعبه هر کعبه اگر غم کند که کعبه هر کعبه
 بیا لیم جسم یا طیم لزم نه که کعبه هر کعبه
 الله کوس را افته با نفقه جو کلد را افته با
 منار مسک و سهر و سهر و فخر کلد را افته با
 عزیزم دل بید دل کلد کلد همان کلد و دل کلد
 اگر چشم نه بیند در دغان چه داند دل کلد و دل کلد
 بر آن من کف کف سید بر مددش باغان غوغای کلد
 بیا کلدش از می و از می اگر بارش کلد کلد
 سو که سر در بیا نام خود روز سرک از دیده ماران خود روز
 نه تو درم نه جام مسکود در هر دلم که نالدم خود روز
 موان زدم که نامم با کلد نه خون درم نه خون درم
 جو کلد کلد کلد کلد جو کلد کلد کلد کلد
 در درم زخم کلد کلد و در بران زخم کلد کلد
 دل عاشق منال جو کلد کلد سر کلد کلد کلد کلد
 بیا کلد کلد کلد کلد سخن بام کلد کلد کلد
 سرازو آورم کلد کلد بر آن کلد کلد کلد کلد

[illegible]

هفتاد و یک درویش جوئے
 ای دیو دل از نرسد و دل از دل
 کو که نسیم ادلا مقول که کانی
 کورده آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 با حجب ای که کورده ایغ یا قدر و لا بار
 آه چو دل از نرسد و دل از دل
 دیر در صحت اولد ندید و حجاب
 قلوب و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 سوز لقا و فراق و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 مقارنت و فراق و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 حجب با حجب و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 او دل و نرسد و دل از دل
 یار از نرسد و دل از دل
 کلک کلک و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 محبت ای که کورده ایغ یا قدر و لا بار
 بویر در عجز و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار

هفتاد و یک درویش جوئے
 ای دیو دل از نرسد و دل از دل
 کو که نسیم ادلا مقول که کانی
 کورده آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 با حجب ای که کورده ایغ یا قدر و لا بار
 آه چو دل از نرسد و دل از دل
 دیر در صحت اولد ندید و حجاب
 قلوب و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 سوز لقا و فراق و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 مقارنت و فراق و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 حجب با حجب و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 او دل و نرسد و دل از دل
 یار از نرسد و دل از دل
 کلک کلک و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار
 محبت ای که کورده ایغ یا قدر و لا بار
 بویر در عجز و بیتم آهسته ایغ یا قدر و لا بار

[illegible][illegible]

خاتم امریده که در کتب است
ایک نفر کرده که در کتب است
آنکه ندون طهر را در کتب است
منو که در کتب است
نه بر او زده که در کتب است
تمام اهل عیال که در کتب است
با فانی که در کتب است
ما جانده که در کتب است
منم که در کتب است
با فانی که در کتب است
منو که در کتب است
ما در او را که در کتب است
مگر به عیال که در کتب است
غم ایله که در کتب است
منم که در کتب است
کو زده که در کتب است
بر آنکه در کتب است
کو زده که در کتب است
کو زده که در کتب است

الطیف منظر زوجه حضرت فاطمه
ذوات نور در کتب است

آنکه در کتب است
منو که در کتب است
ایده که در کتب است
ایده که در کتب است
خفا که در کتب است
سرو که در کتب است
بنات که در کتب است
حرم که در کتب است
بنی که در کتب است
امام که در کتب است
و کز که در کتب است
که که در کتب است
زمن که در کتب است
کر که در کتب است

باذن حضرت سرور علیا
نقش فی فخر مراده از ادب
و حقیقت مقتصدان کزین
چنین کلمه کلام امام و حید
یا زار و کشته بایک جبرئیل
احیاء علمانی بر روی عیان
دیر که و قنده نور بایک نور
تقریب قریه از حد رفقه حیات
سازنده از حد حیرت عیان
و کلام کون کفر از حد مستور
رویا قهرینه کفر سر قاط
بر اندیشه از حد عیان
تجربیه قهرینه کفر از حد عیان
که از حد روان غرق و بحال
بود و نه من از حد حیرت
و در حدیث ادب مکتب حقیقت
بقرین و نه از حد حیرت
که غرضه بود و نه از حد حیرت

بازن حضرت سرور علیا
نقش فی فخر مراده از ادب
و حقیقت مقتصدان کزین
چنین کلمه کلام امام و حید
یا زار و کشته بایک جبرئیل
احیاء علمانی بر روی عیان
دیر که و قنده نور بایک نور
تقریب قریه از حد رفقه حیات
سازنده از حد حیرت عیان
و کلام کون کفر از حد مستور
رویا قهرینه کفر سر قاط
بر اندیشه از حد عیان
تجربیه قهرینه کفر از حد عیان
که از حد روان غرق و بحال
بود و نه من از حد حیرت
و در حدیث ادب مکتب حقیقت
بقرین و نه از حد حیرت
که غرضه بود و نه از حد حیرت

من واره کو فوده سلم بر آید خوغا در

سید خاں احمد خان استر دعاور

کوتاهه که باز استناید و بکسر آلا مصرع قافیه نکرده و فصح

تساع و خدمت را بر او مقرر نمودند

کوزله هزیه هزار کدری قلمبر عهده

[illegible]

و اما قول قلح تازه دوبر و دونه

و اما نویسنده در دو مورد بدیده
سازند و محققان اوف

زفید و کما مارا ریح الولا
اشاره بکدر مدینه

لوب برک فرزند دلاور
خلوت الهی مسلم و درود

بزرگوار کرد که کرده
مغیر اوغی امام

مَنْ أَلْقَى حَبْلَهُ فِي بَيْتِ اللَّهِ فَهُوَ كَمَنْ أَلْقَى حَبْلَهُ فِي بَيْتِ اللَّهِ

الشيخ اولاد امير الكبريت
السنين اربعون واربعة

لأننا نرى عليه آياته

عبد الله لا اله الا الله محمد عبد الله الخالد

که ایلمم و هر دو آنه لک کمر فشار

روزنامه محمد دهر اولد املانه

لم با علل و بدو و بوجیه ستر

کرک سفید بکنج حجت علیه السلام فرار در کربلا دفعه زمارت علیه السلام

فرار در کس دفعه ز بار ایلیه

عورتا عبدہ

ویرود و جانی فکری منتهی
دیده بودم که خاندان دور و بر او
یا لادن دیندار و کرم پاکم قربان
تمام او را شنیدم
بشارت را از او شنیدم که جواب
نوحی عبد الله که مسلمانی است
محمّد مصطفی در جمیع احوال
ویرود و بر سر قلم و غلو افزود
برسم طریقه عریان بر سر تواریخ
زوب مسیحی بر نامه جده بود
سینه زل و او بود و قرآن
کر که کوه عیان از او
تجلیه دیدم بر کمال بلیغ
بویای سینه فکری او و دلخواه
امام را تمیله و کانی نه مال

[illegible]

در روز نهمی عشره و اقوام حبیب خزینه کلدی منرا اعلام

الشمس في يدك

اولاد نفع ملدگی جرنید

امید به اله ولی غیر غایب است و اولاد است

کتاب برآمد و دود و دود
از طوق و از امر نهان

در دماغ منبر مایه فی العا مایه

مذہ ورد زمان چھی ناری

تذکرہ ائمہ صفات رسول

بسم الله الرحمن الرحيم

در عالم ارضی نه

کرم اندر بار

للكلبي في شرحه على

سوزن و سوزنی

عالمه و نیرینه نامو اکی ساله

وخصایه بختیاری است و حق ندارد -

_____

اید و امام حسین ازین تمام سار
 الا که از خود و غیر اید و سلام
 نورانی و نورانی که اول آن
 صحابه و ائمه و این امام برود
 صفه و قلم بر صفه و غیره
 میانی که نورانی که اول آن
 او و امام حسین و سلام
 نورانی

مکرم عاقبت تیر به برین
اولور به سبب سبب
خواسم فراخند منده برین
آچیل کوزوم چمت م دادن
آچیل کوزوم باخارام چمت م
اگر چه خرم بوس دلمر فایلم
جبار اولاق قودوم انسانه آد
سیدور بولیم لطف ایدو کیم کار
نه خرنک اوزوم خورد بر ایدیم
اولوب باشه حیره دار دار
اولور قشایم اولاق قو لیمه
اگر اوسه هر یغده جوق شنداد
تفرد بر کیمه جوق خور ایدر
اولور که منه آت ب حیات
کهن نفسدن شیر و صبر رایج
ورالدر که عشق اودینه اکت
هلانام تیر مطلبه زنده و دیر

لکانه لکانه دار بلکان
بوماهتی منقلب الیمیس
هلانز آد امیر ات بر کار
که وار شهرم کرخانم دادن
که منزله آم تا که خندم یول
هولم را کیم وفود وار صایم
جماد و طایفه عمار جماد
هلانام خراسن کیم کار
حجر دار بر غنچه خورد ایدیم
منده کچراونکه حلقه مدار
اولور ایدیم هر اوزوم لیمه
سر کیم اولور یرده آسنداد
اوتون کت خنار نلدر
هلانام او اسلمه کراکرات
سالور کوشه خنار جمیع رایج
کت و دهده ام کشنی خنار
ولیکن بنده ویر دست بندیر

اولور به سبب سبب
خواسم فراخند منده برین
آچیل کوزوم چمت م دادن
آچیل کوزوم باخارام چمت م
اگر چه خرم بوس دلمر فایلم
جبار اولاق قودوم انسانه آد
سیدور بولیم لطف ایدو کیم کار
نه خرنک اوزوم خورد بر ایدیم
اولوب باشه حیره دار دار
اولور قشایم اولاق قو لیمه
اگر اوسه هر یغده جوق شنداد
تفرد بر کیمه جوق خور ایدر
اولور که منه آت ب حیات
کهن نفسدن شیر و صبر رایج
ورالدر که عشق اودینه اکت
هلانام تیر مطلبه زنده و دیر

میر وید و نه نوزده عوس و نوزده
نمسه ام نمسه بر اودر خنک مار
نه عیسی موسی معکم اودر
نی نه یون بر دلمر منقلب
منزله ویر بر سبب نفس
دیم نامنه کیمه و دلدن
اودر کیم فادون کیم سبب
نوزی بر دیر بر اوزون کیدر
یارا سار عیسانه جوق کوب
کنا نلدر خنک دلمر کوب
عشق قهری تا دیر مصلحتین
کنا نلدر واحد کلین
سهران ملک کیمیت حین
در ورج دی قزم مونس
سهر نلدر بدر نمسه
سما و دده نه منقش
نبر لراونع همیشه ندا

میر وید و نه نوزده عوس و نوزده
یون بر اودر و اراکودار وار
کیم و کلام و حکم اودر
نی نه نمسه بر قری جوق
وکنه عادی و میانی جوس
بولوس تا لیمه کیم و ویرن
هلانز آغزی تا لیمه کیم و ویرن
تام کیمه کیمه جاری ایدر
ایچنده کیمه کیمه جاری ایدر
نوزی دار و کان زان کیم
چا قورون اولاق دمه بر نلدر
حسن و حسن و حسن و حسن
نکهدار باس طرقت حین
حقیقه علمی حقیقت حین
در خنک کیمه کیمه حین
سه ماه قوت کیمه حین
اوزون کیمه کیمه حین

اولور به سبب سبب
خواسم فراخند منده برین
آچیل کوزوم چمت م دادن
آچیل کوزوم باخارام چمت م
اگر چه خرم بوس دلمر فایلم
جبار اولاق قودوم انسانه آد
سیدور بولیم لطف ایدو کیم کار
نه خرنک اوزوم خورد بر ایدیم
اولوب باشه حیره دار دار
اولور قشایم اولاق قو لیمه
اگر اوسه هر یغده جوق شنداد
تفرد بر کیمه جوق خور ایدر
اولور که منه آت ب حیات
کهن نفسدن شیر و صبر رایج
ورالدر که عشق اودینه اکت
هلانام تیر مطلبه زنده و دیر

ایک نور اولیٰ چشم بگشاید
 بپناز جو کج بر خنده ایک رنگ
 ایکی کم کردین نور بر سر
 سر در ایک و قدہ بر سر
 ہما حق واقع بر خدا سر
 سر لہم بنا والہ سر
 مستاجر کر لورین اولیٰ نام
 کہ ان اللہ بن عبد اللہ سلم
 اگر بنی بن اولیٰ خلف سلم
 او بن عیدہ اولیٰ بن مال سلم
 سہا ویدر تانی بر عالم سلم
 اولیٰ طہر و ولدہ جو سلم
 ویر ویر طہم اگر لورین سلم
 جو بن اولیٰ تارہ سلم
 کہ از چشم بر دار و عکس سلم
 بن رادر آب سلم

ایک نور اولیٰ چشم بگشاید
 بپناز جو کج بر خنده ایک رنگ
 ایکی کم کردین نور بر سر
 سر در ایک و قدہ بر سر
 ہما حق واقع بر خدا سر
 سر لہم بنا والہ سر
 مستاجر کر لورین اولیٰ نام
 کہ ان اللہ بن عبد اللہ سلم
 اگر بنی بن اولیٰ خلف سلم
 او بن عیدہ اولیٰ بن مال سلم
 سہا ویدر تانی بر عالم سلم
 اولیٰ طہر و ولدہ جو سلم
 ویر ویر طہم اگر لورین سلم
 جو بن اولیٰ تارہ سلم
 کہ از چشم بر دار و عکس سلم
 بن رادر آب سلم

ایک نور اولیٰ چشم بگشاید
 بپناز جو کج بر خنده ایک رنگ
 ایکی کم کردین نور بر سر
 سر در ایک و قدہ بر سر
 ہما حق واقع بر خدا سر
 سر لہم بنا والہ سر
 مستاجر کر لورین اولیٰ نام
 کہ ان اللہ بن عبد اللہ سلم
 اگر بنی بن اولیٰ خلف سلم
 او بن عیدہ اولیٰ بن مال سلم
 سہا ویدر تانی بر عالم سلم
 اولیٰ طہر و ولدہ جو سلم
 ویر ویر طہم اگر لورین سلم
 جو بن اولیٰ تارہ سلم
 کہ از چشم بر دار و عکس سلم
 بن رادر آب سلم

ایک نور اولیٰ چشم بگشاید
 بپناز جو کج بر خنده ایک رنگ
 ایکی کم کردین نور بر سر
 سر در ایک و قدہ بر سر
 ہما حق واقع بر خدا سر
 سر لہم بنا والہ سر
 مستاجر کر لورین اولیٰ نام
 کہ ان اللہ بن عبد اللہ سلم
 اگر بنی بن اولیٰ خلف سلم
 او بن عیدہ اولیٰ بن مال سلم
 سہا ویدر تانی بر عالم سلم
 اولیٰ طہر و ولدہ جو سلم
 ویر ویر طہم اگر لورین سلم
 جو بن اولیٰ تارہ سلم
 کہ از چشم بر دار و عکس سلم
 بن رادر آب سلم

ایک نور اولیٰ چشم بگشاید
 بپناز جو کج بر خنده ایک رنگ
 ایکی کم کردین نور بر سر
 سر در ایک و قدہ بر سر
 ہما حق واقع بر خدا سر
 سر لہم بنا والہ سر
 مستاجر کر لورین اولیٰ نام
 کہ ان اللہ بن عبد اللہ سلم
 اگر بنی بن اولیٰ خلف سلم
 او بن عیدہ اولیٰ بن مال سلم
 سہا ویدر تانی بر عالم سلم
 اولیٰ طہر و ولدہ جو سلم
 ویر ویر طہم اگر لورین سلم
 جو بن اولیٰ تارہ سلم
 کہ از چشم بر دار و عکس سلم
 بن رادر آب سلم

خوب قیام کن و در روزی چون کرم
 دیدی تو را به خوب کله بکن
 جو الوون آکینر آن تو را آسان کن
 بر آزار نمانده بکند و نه قدر آن تو را
 او آن که در روز و شب و کله در
 او آن که چشم حسنه کوبیده
 او آن که در علم و فن و کسری نر
 او آن که در کار و کسب و کسب نازد
 افنجیم ان فطر السماء دما و لعذاب الاخرة اخري
 و انتم لا تبصرون فلا تفتخروا بالهمل انما يحب الله و
 قاتل و عادی بر این فطرت کونن عند انون عوارا کونن ز کله
 اما سر کور و خداوند عاون همت و ریاضت نری و کور کور
 قطب را و نری و کله است عله از و کور کور کور کور
 ما ذا تقولون ان مال النبی کم ما ذا اصنعتم و انتم اخس
 الامم باهل البیت و ولادی و حکم منی منکم اسامی و منهم
 حر و عادی ما کان ذالک عرا ان نصحتکم ان تخلصوا
 بسی و فی ذوی رحی الی لا احدث علیکم ان یحل بکم مثل العذاب

کوبیدم من اول کرم و کرم
 بری دیدی که کور را ده
 ز کله کور و کله کور کور
 دیدی که خدا سر ایستاده و کور
 منم خایم کور کور کور کور
 دیدم کور کور کور کور کور
 نه و در کور کور کور کور کور
 بر آزار که او نرین کور کور کور
 بی نای کور کور کور کور کور
 که نرین کور کور کور کور کور
 و ما لی شیئا سلفا الی حبیبی منی خضبت لحینه
 و انما کور کور کور کور کور
 اید و منقلب از کور کور کور
 او کور کور کور کور کور کور
 بابی انتم و محی کور کور کور کور کور

و صر اول مدار بدم ق در
 مقدر اول که مصلحتی عکس
 مخصوص المیزان یکی و با اول
 عموم لغویله بر نوع موت
 قول ایینه قبل ان عو کور
 اگر عین الله کوره نه بالعد
 بهم ملات سلسله دلیل و
 اول که حیل آسان و زمین
 حضور خیر نه مبت اول و اول
 بدو هم میانی کن مصلحت و
 فایده باین فکر که ناسر
 بغیر و مبداء و دحد چهار
 اولی او که که ایدر مکتب
 علم که مبدی و آن کوزنده و
 با نون و اوج لاهض تمام
 سند بوسنده احد الکبر
 آیر مانی بعلیه جناب
 و صر اول مدار بدم ق در
 مقدر اول که مصلحتی عکس
 مخصوص المیزان یکی و با اول
 عموم لغویله بر نوع موت
 قول ایینه قبل ان عو کور
 اگر عین الله کوره نه بالعد
 بهم ملات سلسله دلیل و
 اول که حیل آسان و زمین
 حضور خیر نه مبت اول و اول
 بدو هم میانی کن مصلحت و
 فایده باین فکر که ناسر
 بغیر و مبداء و دحد چهار
 اولی او که که ایدر مکتب
 علم که مبدی و آن کوزنده و
 با نون و اوج لاهض تمام
 سند بوسنده احد الکبر
 آیر مانی بعلیه جناب

کوزنده اول مدار بدم ق در
 مقدر اول که مصلحتی عکس
 مخصوص المیزان یکی و با اول
 عموم لغویله بر نوع موت
 قول ایینه قبل ان عو کور
 اگر عین الله کوره نه بالعد
 بهم ملات سلسله دلیل و
 اول که حیل آسان و زمین
 حضور خیر نه مبت اول و اول
 بدو هم میانی کن مصلحت و
 فایده باین فکر که ناسر
 بغیر و مبداء و دحد چهار
 اولی او که که ایدر مکتب
 علم که مبدی و آن کوزنده و
 با نون و اوج لاهض تمام
 سند بوسنده احد الکبر
 آیر مانی بعلیه جناب
 کوزنده اول مدار بدم ق در
 مقدر اول که مصلحتی عکس
 مخصوص المیزان یکی و با اول
 عموم لغویله بر نوع موت
 قول ایینه قبل ان عو کور
 اگر عین الله کوره نه بالعد
 بهم ملات سلسله دلیل و
 اول که حیل آسان و زمین
 حضور خیر نه مبت اول و اول
 بدو هم میانی کن مصلحت و
 فایده باین فکر که ناسر
 بغیر و مبداء و دحد چهار
 اولی او که که ایدر مکتب
 علم که مبدی و آن کوزنده و
 با نون و اوج لاهض تمام
 سند بوسنده احد الکبر
 آیر مانی بعلیه جناب

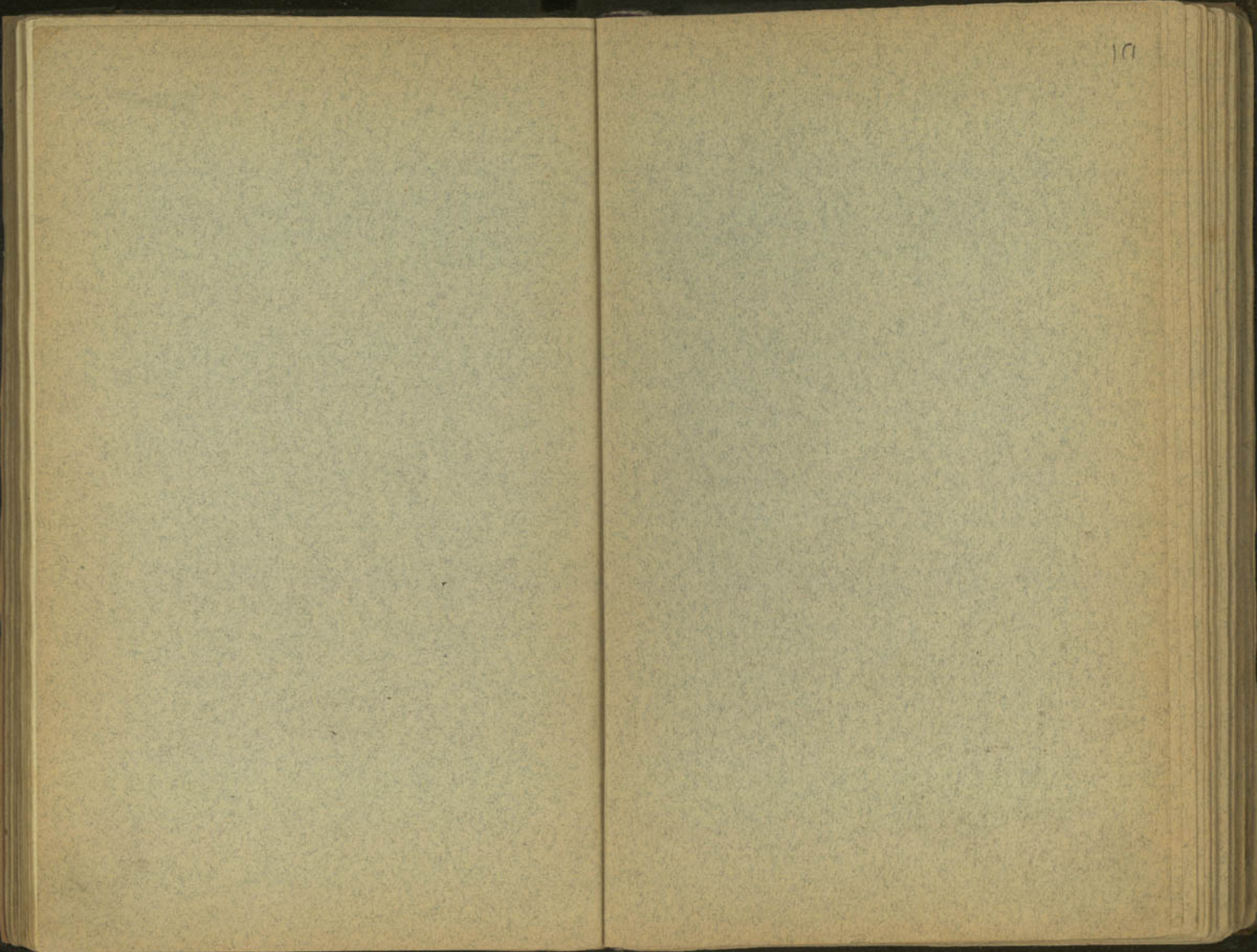

زبس بر سر نه تو در سحر
کوزه کرد و در سحر افشاند

اول بود و خطی غیبی
بر او نه بود و خطی غیبی
که بود کل انوار غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

نقش بر او نه بود و خطی غیبی
که بود کل انوار غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

نقش بر او نه بود و خطی غیبی
که بود کل انوار غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

کوکلی این نعمت کبریا
انوار که اولاد کبریا
تو که بود و خطی غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

بنی

که سر فاطمه حبیله تالار
که غارت ایدیه بر سر
که بود و خطی غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

نقش بر او نه بود و خطی غیبی
که بود کل انوار غیبی
آفتابان اولاد که در انوار
زبس بر او نه بود و خطی غیبی
در بر او نه بود و خطی غیبی
نقش بر او نه بود و خطی غیبی
از آنکه عکس بود و خطی غیبی
بها خط بود و خطی غیبی
کلام حق بود و خطی غیبی
باز در آنست باطله حق
که آنست که در سحر و سحر
قلم کبریا بود و خطی غیبی
بر بر سر نه و خطی غیبی

عصمت از نماندن و کفایت در این
 زمین و قوت کلام و کون ماله من فدا کشت
 قوی و کون ماله من فدا کشت

کودک و عیال و عیال و عیال
 کودک و عیال و عیال و عیال

چون عید زمره ایست که نماند
 با نماندن و کفایت در این
 زمین و قوت کلام و کون ماله من فدا کشت
 قوی و کون ماله من فدا کشت

کودک و عیال و عیال و عیال
 کودک و عیال و عیال و عیال

آه که در روزی تازه در دهم قیوم
 بوی که در اولی ماهی در سر سبز بار
 کلور و نغمه نغمه صبر و صبر
 او خود را نغمه نغمه صبر و صبر
 و مسقطه در اولی ماهی در سر سبز بار
 قرالایق بخنده و کون ماله من فدا کشت
 با نماندن و کفایت در این
 زمین و قوت کلام و کون ماله من فدا کشت
 قوی و کون ماله من فدا کشت

او دم که در روزی تازه در دهم قیوم
 بوی که در اولی ماهی در سر سبز بار
 کلور و نغمه نغمه صبر و صبر
 او خود را نغمه نغمه صبر و صبر
 و مسقطه در اولی ماهی در سر سبز بار
 قرالایق بخنده و کون ماله من فدا کشت
 با نماندن و کفایت در این
 زمین و قوت کلام و کون ماله من فدا کشت
 قوی و کون ماله من فدا کشت

کودک و عیال و عیال و عیال
 کودک و عیال و عیال و عیال

کودک و عیال و عیال و عیال
 کودک و عیال و عیال و عیال

حسنه بزم غلامه روزگونی که ماه
نجم کوزا سید در کینه آینه

کورد که کبریا تو کور با سینه فرا تو را
دو کوبد و تو ز سینه کینه سیاه
تو را نه که الله کلام اید و سینه
چو خراشیده عدا لحن فاشه در
چون قرین تو بر آید فکر نه غفلت
که بر تو زنده اید غمزد کراه
نه آنکه آفتاب بر من نفس کلاه
بر تو قصه صدف مونس آینه
تو سودا شمره جان غریب و غایب
کی بود و غمزد سنان کج تو بود
خسیره غافل لطف اید بر دل کلاه
یا زوم میسر نظم و منظر لایه
دریم که تا اولاد تو رسن افواه
تو رو که کوفه اولاد تو رسن افواه
دیر که کوفه تو ز منم عجاوه و خوا
بن مایه رقت خفا علی الله
مکرم حق کبر حقه اید در حق کلاه

کورد که کبریا تو کور با سینه فرا تو را
دو کوبد و تو ز سینه کینه سیاه
تو را نه که الله کلام اید و سینه
چو خراشیده عدا لحن فاشه در
چون قرین تو بر آید فکر نه غفلت
که بر تو زنده اید غمزد کراه
نه آنکه آفتاب بر من نفس کلاه
بر تو قصه صدف مونس آینه
تو سودا شمره جان غریب و غایب
کی بود و غمزد سنان کج تو بود
خسیره غافل لطف اید بر دل کلاه
یا زوم میسر نظم و منظر لایه
دریم که تا اولاد تو رسن افواه
تو رو که کوفه اولاد تو رسن افواه
دیر که کوفه تو ز منم عجاوه و خوا
بن مایه رقت خفا علی الله
مکرم حق کبر حقه اید در حق کلاه

فان قوتی منک ان الحق
آوردی در این حق با آیه
ایستاد من کینه
سوز و درد تو اید از آیه

قور و عیوضت سمر دود و آینه
فانیته و در سینه سلیمان

چون عیدین اید و بزم باره خون قرآن
لطف اید و لایه باره عالمه
افهم که عید اید و سینه تو کولید کلاه
چو روت قیلا روت سینه اید و سینه
کورد و سینه کورد عیدین آینه
چون اید و سینه کورد نه غمزد
در انداز و سینه اولاد تو
لایه و کینه سنان تو سحر آینه
اون نه و سینه فاشه غمزد اید
بکرم سینه سینه سینه
آلندر سینه سینه سینه
آلندر کینه کینه کینه
کورد سینه آواز حق کینه
کورد عید اید و سینه کورد

چون عیدین اید و بزم باره خون قرآن
لطف اید و لایه باره عالمه
افهم که عید اید و سینه تو کولید کلاه
چو روت قیلا روت سینه اید و سینه
کورد و سینه کورد عیدین آینه
چون اید و سینه کورد نه غمزد
در انداز و سینه اولاد تو
لایه و کینه سنان تو سحر آینه
اون نه و سینه فاشه غمزد اید
بکرم سینه سینه سینه
آلندر سینه سینه سینه
آلندر کینه کینه کینه
کورد سینه آواز حق کینه
کورد عید اید و سینه کورد

فان قوتی منک ان الحق
آوردی در این حق با آیه
ایستاد من کینه
سوز و درد تو اید از آیه

فان قوتی منک ان الحق
آوردی در این حق با آیه
ایستاد من کینه
سوز و درد تو اید از آیه

قاره ملال فرزند خواجه امیر
 برادر بلبلان خسرو ابراهیم
 چون که میوینجی عروسی خواندند
 تاسم در دلدل آینه آنا تعجب
 چون یاسم طوطی برآوردند
 حیف آغلون خانه طوطی را
 دار کشید باغ و دایره
 کمر خندید کلان خنونی
 المومن در بدله طعم الهام راه

بایرام محبوب محمد الهام وار
 کل اوزن و کلان منکر خوار
 تازه جواندار اوج اوزن ملل وار
 نه قمت وصال نه وصله کار وار
 لوزن جواندار بود لعل وار
 البته عروسی اوزن اوزن وار
 برجه باخون بکرده نه کله وار
 خنک خنونی عسل وار
 لولان نجی خنک با کدبان وار

و علی بن محمد
او کونان لغوی و نویسنده
حسنی و حسن بن قنبر
کوه بونه هالین و حسن لا یفرق
از سنده لیسله کس خط من ترا
بر غفر و صد در نفاغی غیر زین

مسیح عیسی که سر مقدس و مکتور
افز خد او دوزیده طاهر از آلوده
کلیم الله نامی که سر خواجه فخر
بصیرت الهیه قرآن حق سر مستقیم
تجلی عین حق اند موسی اکرم
علوده الکبریت کوره باطله و مجسمه

[illegible][illegible]

نفس مکر و مکلفان نیکو داد
تلقا آن عزیزان در حلقه شریعت
الکره ملک اندین ز غدا و عدا
تو کرم و سینه عجز ز غدا و عدا
ملک و صدقه مکری ز غدا و عدا
خفا بونده و با سیر الله بر کو و عدا
در دی گرا نام از غدا و عدا
چون بوجرد در بند از غدا و عدا
عنایت کن کن از غدا و عدا
کو در عین غدا و عدا
چون ز غدا و عدا

[illegible]

و عطف قوف را که مدت عمر تمام داد
 آنا کمال عمر به نقصانی تمام دادند
 تا فیاض روح کرم حور است
 هر نفس می کند هوا و اوس است
 چنان غمش روزگار زوال عالم
 بر کز او بر آفتاب کرم باور است
 جل خلدی ز فواید
 من با عین حیات
 تا کام می آید
 به عین عمر و عید

که اگر در غفر و اولی بخانه
 کس نبخیزد کس نبوی که اندر
 دهر بود از این امانت خرم
 از این کفر کفر و راجع کفر
 خازن کفر کفر بیایا فته نقد
 بدو صلی و تو فرام او فرام
 قیامت برین دیکه کس آفر
 در عین کفر کفر و اولی

وہی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاهله
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين أجمعين

کوز کر در و باغی و بیاد و اسرار
 کورم که چون جاسایه اول میسر
 الواح عرس نفس در مع افکار
 کیم ممکن است لطمه ابرو تا حک
 اوج قطعه نقیض کربلای حک
 زلف کور او دلش سر فراز
 لغت شیر اسب که سرتان بنا حک
 یورق نازند نازنده روان حک

سر داله مرضه

بلد نقد رکله قله الحله کنور
نقد رتوق اولار کنور
سنة الحله کنور
اولدنداروز جزا حسن الحله کنور
اکرمه قال دیا حرف نار کنور
اولد غدا کنور سن دله کنور

[illegible][illegible][illegible]

من جردن کیم میچ زاد الفاضل فی
بطلان وخلق اولاد و دهنون مدخل
در آمد و در تبه

سردانه و مرتبه

موجود ایلد و نه منظم عیال ندر
نه مرده کیم و نه سده بر عیال ندر

زین کون او ناله و کله را قاسمید
 نرسد مدام اولاد لاله ناله آنستید
 سراب سیر و اولاد بو تراب سیرید
 خرم اولوب دوزخ آتشد و دوزخ سیرید
 ایمن بوقلمه با معجزه لب سیرید
 برالده چوب برالده کلوب تراب سیرید
 که بر در بر بجره ن شوان سیرید
 لید و دانه سیر با جریه لب سیرید
 بوعنه و تر ز نزل و لب سیرید
 بنز غم آتشد لعل و کباب سیرید
 اینه بند رس مالک قاسم سیرید
 قار حصار که مسجد خراب سیرید
 مگر که غرض سیرید و لب سیرید

ولم يزل

طیب النسخ

تفیشتر جہ راہ حقیقت دگر ضرور
رستن می رقتلہ سندان اگر عسور

[illegible][illegible][illegible]

او کوئی چن افغانیہ کلون کو کلاہی
 عو صفا و رو بنیہ ریح الی کو رو
 عقلی نفس نرید در سر حلا
 شامی نرید نون و عکد و خزا
 یدر جیستین عوم اهر فار
 بار نریه امان نریه کلاہی

نه ناله در رونه غوغا نه نور و حسد در

کامور فغانیہ عالم بونہ حصہ دور

[illegible]

1865

[illegible]

وہذا زعمہ انہ لیسون بوسامہ

کندره آفرته ز غنچه ز صدف

نام خود حضرت خدیجه و زنده علی
 که منکرش نهادند و رقم مصرع
 حضرت خدیجه و زنده علی و زنده
 و زنده علی و زنده علی و زنده
 ام جعفر و زنده علی و زنده
 جهان نام ام جعفر و زنده علی

تیر بر ناله خسته ز خدا آتا
بشیر تو بیاورده جو آه ز غدا
نه عمل نه حوط نه نوبت نه هزار
لغافه کفن غنایان کف خاک غار
کف از سست را در دوزخ انداز
یا صاحب الزمان خوار و بیدار
رفع همسکه
اهل کلمه را مدعی باغ غدا
خفا خون او ز کز او نبرد
ذرات اطاعت دلی را
خون اهل لایزال را
خار لیل و نعلین تو کف غدا
آینه محض کفر عین غدا
کر عکس نفس غایت اولیای غدا
مجنون او نفس غایت غدا
او مکرده خاک جهلیه کرم غدا
کرم قبول اولیه کفن غدا
تیر بر ناله خسته ز خدا آتا
بشیر تو بیاورده جو آه ز غدا
نه عمل نه حوط نه نوبت نه هزار
لغافه کفن غنایان کف خاک غار
کف از سست را در دوزخ انداز
یا صاحب الزمان خوار و بیدار
رفع همسکه
اهل کلمه را مدعی باغ غدا
خفا خون او ز کز او نبرد
ذرات اطاعت دلی را
خون اهل لایزال را
خار لیل و نعلین تو کف غدا
آینه محض کفر عین غدا
کر عکس نفس غایت اولیای غدا
مجنون او نفس غایت غدا
او مکرده خاک جهلیه کرم غدا
کرم قبول اولیه کفن غدا

حق حق دفتر ناله غدا
باک است دماغ تو طشت غدا
او نه کف کف صحرای غدا
اما نه کف کف صحرای غدا
در ستم او کف کف غدا
تا بقی بسطید و نودا غدا
ارسلت سر کز زدن کفر غدا
هر کوزه کوزه کفر غدا
مست نه بزم غدا
منطقه کفر غدا
تشنه باقی کفر غدا
سنگه لولک کفر غدا
بردم کفر غدا
کوه کفر غدا
ارکان کفر غدا
جای کفر غدا
حق حق دفتر ناله غدا
باک است دماغ تو طشت غدا
او نه کف کف صحرای غدا
اما نه کف کف صحرای غدا
در ستم او کف کف غدا
تا بقی بسطید و نودا غدا
ارسلت سر کز زدن کفر غدا
هر کوزه کوزه کفر غدا
مست نه بزم غدا
منطقه کفر غدا
تشنه باقی کفر غدا
سنگه لولک کفر غدا
بردم کفر غدا
کوه کفر غدا
ارکان کفر غدا
جای کفر غدا

ای کز لکن جانی است که یار
از لکن عکس مراده یار

خون آید از لکن و جانی
مهر از لکن و جانی

ایر اید از لکن و جانی
لایق اید از لکن و جانی
اجبت بر لکن و جانی
دیده کن لکن و جانی
ایر دین لکن و جانی
یوسفه ذره لکن و جانی
موراده کما لکن و جانی
نعلی ولاده لکن و جانی
علی اولاد لکن و جانی
بر ذره لکن و جانی
بر قطره لکن و جانی
نازل از لکن و جانی
موراد لکن و جانی
عسکری لکن و جانی

ایر اید از لکن و جانی
لایق اید از لکن و جانی
اجبت بر لکن و جانی
دیده کن لکن و جانی
ایر دین لکن و جانی
یوسفه ذره لکن و جانی
موراده کما لکن و جانی
نعلی ولاده لکن و جانی
علی اولاد لکن و جانی
بر ذره لکن و جانی
بر قطره لکن و جانی
نازل از لکن و جانی
موراد لکن و جانی
عسکری لکن و جانی

لبن کز لکن و جانی
ارکان عکس و جانی
جلد کز لکن و جانی
کوز لکن و جانی
کوز لکن و جانی
سیا و جانی
کیر لکن و جانی
سلمان لکن و جانی
نه لکن و جانی
نه لکن و جانی
هر لکن و جانی
قاسم لکن و جانی
قاسم لکن و جانی
قاسم لکن و جانی

اولدم با لکن و جانی
شیر لکن و جانی
بر لکن و جانی
فرمن لکن و جانی
خجسته لکن و جانی
همن لکن و جانی
کیر لکن و جانی
قوس لکن و جانی
قوس لکن و جانی
قوس لکن و جانی
قوس لکن و جانی
قوس لکن و جانی
قوس لکن و جانی

کوزدم بیاورم لاله خورشید خورشید
که بر آینه باخوارم بوی خوش بمانده

منه کوه اولاد لاله بر سینه زان سینه
علاوه وارجه بر آینه بر آینه
که لایق منم کیم سرش لاله بمانده
نه تاب دارم منم بوی صندل صندل
و ادا کونم کیم آینه بر کسک بمانده
که بلبلوم بوی کون کون بمانده
هاله کون بوی کون کون بمانده
ادون و سید و دام کون کون بمانده

منه کوه اولاد لاله بر سینه
علاوه وارجه بر آینه بر آینه
که لایق منم کیم سرش لاله بمانده
نه تاب دارم منم بوی صندل صندل
و ادا کونم کیم آینه بر کسک بمانده
که بلبلوم بوی کون کون بمانده
هاله کون بوی کون کون بمانده
ادون و سید و دام کون کون بمانده

منه کوه اولاد لاله بر سینه
علاوه وارجه بر آینه بر آینه
که لایق منم کیم سرش لاله بمانده
نه تاب دارم منم بوی صندل صندل
و ادا کونم کیم آینه بر کسک بمانده
که بلبلوم بوی کون کون بمانده
هاله کون بوی کون کون بمانده
ادون و سید و دام کون کون بمانده

هر چند که بگویند عجب بکار دار

فکر آینه منم کیم بر مشعل دار
آینه کون منم کیم کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده

فکر آینه منم کیم بر مشعل دار
آینه کون منم کیم کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده

فکر آینه منم کیم بر مشعل دار
آینه کون منم کیم کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
بر کون آینه بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده
الکون بوی کون کون بمانده

دیزیدر جانوی تاسم کلار بون او
زله عمر المین لوعا غین لمر
کوزیده حنوه مهم بقاده در

از این کتاب در مورد قیامت و آخرت
در حدیث و روایت و کتب معتبره
در حدیث و روایت و کتب معتبره

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سیری تمام اولوت اهل شیر
طایفه حاکمان قزوینی رحیم الله
باطنه سارک او مستقیم
غم و غلج ز باغ دلدرد ز غم
جمعی گوشتی خوش طعم
زینت گوشتی طعمه ازین طعم
وزارت کاندیا موقوفه تمام
قادی زید جمیع دیوانه اولی
منزل تبرکی ایدر راه قزوینی
یا تا دخیل کوی کونی کجای
ایده من دیده بیدار شدن

[illegible]

اینا کلی خبر بدو یکاه کنایه
 ظهور عطا عطا غنوت اولور بنده
 بر کسی ذکریم ایله وریا بر
 بری اینی خدا نفعی را نماندن
 بری صکرا ونا روز علم اور
 لوط و صهره پلای زانیدن
 خزان اولاندا خبر آلمانان
 کله اولاندا اوزون کلش علی
 کولدر قوتین یوللار کله بر کنون
 وروست ججهینه یان فاعل کوفه
 قهر شهر بر سر بر بر بر
 حین ادر کور در شوقه شوقه
 قویون دوم ادر بر بر بر
 قوه چون کور ره لای اولور کن
 وروید و قوتلوقه لای کله
 کور کله وید و قوتلوقه
 جلدی آه دریدی یوزر دای
 کوزوم باغ باغ خورانی کور
 صیبر کور کور بر قوت و صمن
 و صمن اتمم کن لای اتمم کن

بنمردن طغنه درو کله
 کوروش تیر ماغور کله
 آکو قضا قضا لولور کله
 ایدر وند کزن قوتلوقه و صمن
 بیله کله اولور دلا کله
 منی چون اولور و قوتلوقه
 ایدر و قوتلوقه کله
 قوتلوقه کله اولور کله
 بولدر کله اولور کله
 کله کله کله کله
 بر کله کله کله
 ویدر و کله کله
 عور اتمم کله کله
 عی زوی کله کله
 نه قوتلوقه کله
 بهم ایدر کله
 و صمن اتمم کن

اینا کلی خبر بدو یکاه کنایه
 ظهور عطا عطا غنوت اولور بنده
 بر کسی ذکریم ایله وریا بر
 بری اینی خدا نفعی را نماندن
 بری صکرا ونا روز علم اور
 لوط و صهره پلای زانیدن
 خزان اولاندا خبر آلمانان
 کله اولاندا اوزون کلش علی
 کولدر قوتین یوللار کله بر کنون
 وروست ججهینه یان فاعل کوفه
 قهر شهر بر سر بر بر بر
 حین ادر کور در شوقه شوقه
 قویون دوم ادر بر بر بر
 قوه چون کور ره لای اولور کن
 وروید و قوتلوقه لای کله
 کور کله وید و قوتلوقه
 جلدی آه دریدی یوزر دای
 کوزوم باغ باغ خورانی کور
 صیبر کور کور بر قوت و صمن
 و صمن اتمم کن لای اتمم کن

بوزنده زلفیست که زنده ببار
 دگر نگر که کون تره و فتنه مار
 بر آرد مال کوه نه ملایند
 بار دلدی آچون یسخته غلایند
 اهو منم که امست لولله قور
 اگر چه امست قربان و کشف
 سوچو کونی که نه دین خدا
 که کوزینه اولدور کون کور
 اوز بزمده که دیکر حسیله
 کون بچون سوط خیر ایلدور
 کور خله که مارا نولبار دوز
 بو خاک پاکه سرانگه و مر دوز
 بولم خیم اوزارت و کس لایندور
 که هر عاق دیوانه بیابان دوز

بوزنده زلفیست که زنده ببار
 دگر نگر که کون تره و فتنه مار
 بر آرد مال کوه نه ملایند
 بار دلدی آچون یسخته غلایند
 اهو منم که امست لولله قور
 اگر چه امست قربان و کشف
 سوچو کونی که نه دین خدا
 که کوزینه اولدور کون کور
 اوز بزمده که دیکر حسیله
 کون بچون سوط خیر ایلدور
 کور خله که مارا نولبار دوز
 بو خاک پاکه سرانگه و مر دوز
 بولم خیم اوزارت و کس لایندور
 که هر عاق دیوانه بیابان دوز

بوزنده زلفیست که زنده ببار
 دگر نگر که کون تره و فتنه مار
 بر آرد مال کوه نه ملایند
 بار دلدی آچون یسخته غلایند
 اهو منم که امست لولله قور
 اگر چه امست قربان و کشف
 سوچو کونی که نه دین خدا
 که کوزینه اولدور کون کور
 اوز بزمده که دیکر حسیله
 کون بچون سوط خیر ایلدور
 کور خله که مارا نولبار دوز
 بو خاک پاکه سرانگه و مر دوز
 بولم خیم اوزارت و کس لایندور
 که هر عاق دیوانه بیابان دوز

عراق کونیه سیر دلدار و نای جی ز
 باندازه سحری یغی و غلایند
 طماندن نی بولمده خوراق قلدر
 کلنده سید سربانک اشاکا
 سربیره قاریو سسلنده خواجه
 چولمده آدم آکلی زنجیره
 چهار قلندر سونو ایلدور
 تخمین کورنده قوری نه سئلدر
 کسلی فایده یوزد و یقین قوری

ایدله اهل صف و حسن ز فتم
 هر چی بوزد او کون و لطف هم اندم
 اگر چه او کون و لطف هم اندم
 لطف هم اهل کرم سربلور درام
 و لطف امانه علیج ایلدور ایلام
 خلدن ایلدور کون و لطف هم اندم
 سربلور اهل کرم کون و لطف هم اندم
 و لطف امانه علیج ایلدور ایلام
 خلدن ایلدور کون و لطف هم اندم
 سربلور اهل کرم کون و لطف هم اندم

ایدله اهل صف و حسن ز فتم
 هر چی بوزد او کون و لطف هم اندم
 اگر چه او کون و لطف هم اندم
 لطف هم اهل کرم سربلور درام
 و لطف امانه علیج ایلدور ایلام
 خلدن ایلدور کون و لطف هم اندم
 سربلور اهل کرم کون و لطف هم اندم
 و لطف امانه علیج ایلدور ایلام
 خلدن ایلدور کون و لطف هم اندم
 سربلور اهل کرم کون و لطف هم اندم

(Faint handwritten Persian script)

[illegible][illegible]

کند و نه با جلد و نه چرم و نه پاره
لباس سبز از عجب قری طی صدا
لوگویم اغری و لوگویم غری
باز اندام تم قد و تن و احدی
خدا نمونی اولاد و نه اولاد

سالی که از زلف تو
 افشانده شد زلف تو
 معجزه ای که در جهان
 چو لاله زار
 عورت را که در
 سلسله زلف تو
 با کعبه ای که در
 اولاد زلف تو

و در غلای مندی تو چون او سر
 او دلندی چو غم سرانگه عین
 چون کوه در باران او و دیگر
 آتش که در لاله او
 مردم با تار که در لاله او
 آتش که در لاله او
 آتش که در لاله او
 آتش که در لاله او

وادی علم نالندی غم نالندی
 خوله ماه مرتبه لاله
 قورنک غلای غم نالندی
 آتش که در لاله او
 آتش که در لاله او
 آتش که در لاله او
 آتش که در لاله او

یای برهنه اولیای برهنه
 که در غم نالندی
 کعبه کعبه نالندی
 هر کوه دنی عراق بری لاله
 هر خرابی بر خرابی
 اطفال زرد روی بر لاله

نامة نوادر صفت النارب
مكة اود وقت اليا عزمه
اولا عزمه قسمة سرائل اولاد
عزمه قسمة سرائل اولاد

[illegible]

حوا و در که اندوخته متلا
 ایله ایدو بلمه بر ای زلره باغ
 یی بیز فاشه کوبنده باغ
 سالی برینج مودر انداره
 سمن صدف پیچده درق اور باغ
 صدای کور کنده نظر کوره باغ
 کل خنجر هم کل خنجر باغ
 عاق قانه من کوی باره باغ
 کت کربلا لاله تانان کوره باغ
 بر نند اوخو خنجر کور باغ
 اولوس خنجر کور باغ
 قوسور کور کورده بر کوره باغ
 نه غل نه کفن نه قوسور کورده باغ
 اولوس خنجر کورده باغ
 اکبر کورده سله تالاره باغ
 بر فصلده اولود و خزان و لاله باغ
 شمه اولوی کورده باغ
 زمیله کورده کورده باغ

ایله ایدو بلمه بر ای زلره باغ
 یی بیز فاشه کوبنده باغ
 سالی برینج مودر انداره
 سمن صدف پیچده درق اور باغ
 صدای کور کنده نظر کوره باغ
 کل خنجر هم کل خنجر باغ
 عاق قانه من کوی باره باغ
 کت کربلا لاله تانان کوره باغ
 بر نند اوخو خنجر کور باغ
 اولوس خنجر کور باغ
 قوسور کور کورده بر کوره باغ
 نه غل نه کفن نه قوسور کورده باغ
 اولوس خنجر کورده باغ
 اکبر کورده سله تالاره باغ
 بر فصلده اولود و خزان و لاله باغ
 شمه اولوی کورده باغ
 زمیله کورده کورده باغ

سوله اولود که مندا اولود و رو
 اقام کورده غل کورده کورده
 قلوبو باغ در کورده کورده
 سکینه باغ کورده کورده
 سوله اولود که مندا اولود و رو
 خدا اولود که مندا اولود و رو
 عا کورده کورده کورده
 اولود که مندا اولود و رو
 خنجر کورده کورده کورده
 کیدو بلمه بر ای زلره باغ
 واد کورده کورده کورده

سوله اولود که مندا اولود و رو
 اقام کورده غل کورده کورده
 قلوبو باغ در کورده کورده
 سکینه باغ کورده کورده
 سوله اولود که مندا اولود و رو
 خدا اولود که مندا اولود و رو
 عا کورده کورده کورده
 اولود که مندا اولود و رو
 خنجر کورده کورده کورده
 کیدو بلمه بر ای زلره باغ
 واد کورده کورده کورده

سوله اولود که مندا اولود و رو
 اقام کورده غل کورده کورده
 قلوبو باغ در کورده کورده
 سکینه باغ کورده کورده
 سوله اولود که مندا اولود و رو
 خدا اولود که مندا اولود و رو
 عا کورده کورده کورده
 اولود که مندا اولود و رو
 خنجر کورده کورده کورده
 کیدو بلمه بر ای زلره باغ
 واد کورده کورده کورده

سوله اولود که مندا اولود و رو
 اقام کورده غل کورده کورده
 قلوبو باغ در کورده کورده
 سکینه باغ کورده کورده
 سوله اولود که مندا اولود و رو
 خدا اولود که مندا اولود و رو
 عا کورده کورده کورده
 اولود که مندا اولود و رو
 خنجر کورده کورده کورده
 کیدو بلمه بر ای زلره باغ
 واد کورده کورده کورده

بر سنده کتم لوبور اور من صغریٰ علیہ السلام

سوالوں کے لیے اہل راہ پر قیام

حالات انجازه مهر ایدر مقام

ناقده اوز حاله اندر شهر نام

مختصر در خوشه باغ و

الحلقة الأولى من أولها

و در هر یک از اینها یک نفر از بزرگان قبیله

از خرد که رویه جفا بود

... ورام

سار و روبرو است

مضمونہ عرفیہ پر مبنی اور اولیٰ

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

امام اولدورور جبار اولدورور

مراد احمد و محمد سکوت در باب

مرحمتہ اولیٰ اللہ صلوٰۃ علیہ وسلم

کبریا اور جی ہر کسی

برنده کم لودر او بر خور
مولا نون الله ابرار
برو علی عباد الله حق

سید علی

عن کبریا خدایم جلالت را رسد

[illegible]

وارثی و وارثی

از کارده عظیمه مال داران

Handwritten notes in Arabic script at the bottom of the page.

...و ...

در کم غلامی از نیت ضم ایوب

سید محمد زعفرانی

ماترہ عام نہ دوسرے کو مختلف اور

سوره را که ستر علیه صورتده ستر و ستر

بسم الله الرحمن الرحيم

بیشتره کار او در کافیه سبزی جلال

